

Europese eenheidslabels schieten doel voorbij

Vele Europese instellingen, waaronder ook Vlaamse, hebben moeite met het behalen van het internationale ECTS-label, dat nochtans een fundamenteel element tracht te zijn in de eenmaking van het Europese hoger onderwijs.

Simon Horsten & Tom Van Breusegem

In 1989, in het licht van de Erasmus-uitwisselingen, ontstond vanuit de Europese Commissie het idee voor ECTS-labels: European Credit Transfer System. Het systeem moet het mogelijk maken op transparante wijze het opleidingsaanbod van de Europese hoger-onderwijsinstellingen eenduidig te labelen zodat ze makkelijker te vergelijken zijn en uitwisselingen sneller tot stand kunnen komen. Bovendien legt ECTS een bijzondere nadruk op de gemeenschappelijke voertaal, het Engels, waarin het onderwijsaanbod van de betrokken universiteiten steeds terug te vinden moet zijn.

AFGEWEZEN

Als algemeen concept werden de ECTS-labels enthousiast onthaald — niet het minst door de Vlaamse hoger-onderwijsinstellingen. Maar in praktijk blijkt het verkrijgen van de labels moeilijker dan verwacht. Tijdens de eerste en tweede selectierondes (in 2004 en 2005) werden in heel Europa slechts 21 aanvragen goedgekeurd, in Vlaanderen die van de UGent, de Universiteit Antwerpen en de K.U.Leuven. Dit jaar, bij de derde selectieronde, dienden drie Vlaamse instellingen een aanvraagdossier in, EHSAL, Karel de Grote Hogeschool en de VUB, maar tot hun eigen verbazing werden die alledrie afgewezen. Nochtans was veel energie gekropen in het voorbereiden van de dossiers. De tendens beperkt zich echter niet tot Vlaanderen: over heel Europa zijn er momenteel slechts 27 instellingen met het ECTS-label. Ter vergelijking: maar liefst 700 universiteiten en hogescholen hebben een European University Charter (EUC), dat een toegangsticket is voor Erasmus-uitwisselingen.

Eric Froment, voormalige rector van de Université de Lyon, oud-voorzitter van de European University Association en vandaag onder andere adviseur aan het Franse Ministerie voor Nationale Opvoeding, stelt zelfs dat het er in Frankrijk — waar nog geen enkel ECTS-label is toegekend — nog erger aan toe gaat dan in Vlaanderen: niet alle instellingen zijn voldoende op de hoogte van het label, zij die dat wel zijn dienen matige tot zwakke dossiers in en bovenal: het behalen van het ECTS-label is nergens een prioriteit. Froment benadrukt echter de rol die ECTS kan spelen: "Er moet de instellingen duidelijk worden gemaakt wat het belang ervan is."

PAPIERMOLEN

Volgens Karel van Liempt, het hoofd van de Vlaamse ECTS-counsellors (die ECTS promoten en verduidelijken aan de plaatselijke instellingen), zijn er in het algemeen drie potentiële probleemgebieden voor het behalen van het ECTS-label: "Ten eerste is er het uitdrukken van studieprogramma's in studiepunten, zeg maar een omschrijving van de tijd die een gemiddelde student nodig heeft om een opleidingsonderdeel onder de knie te hebben. Deze filosofie is nog niet overal in Europa begrepen. Op de tweede plaats is er de vertaling van

het programmaboek; de instellingen moeten hun programmaboek in de landstaal en in het Engels ter beschikking hebben, wat voor velen onder hen een helse opdracht is. En een derde heikel punt is de papiermolen die zo'n kandidatuur met zich meebrengt. Die administratieve rompslomp schrikt vaak af. Misschien moet men toch maar overwegen om sommige criteria preciezer te maken, bijvoorbeeld door de vertaling van het volledige programmaboek niet automatisch instellingsbreed te verplichten voor het geheel van de eerste en tweede cyclus, maar tot een bepaald pakket, pakweg 80 procent van het opleidingsaanbod, en geconcentreerd op die studieprogramma's waar internationale studentenmobiliteit plaatsvindt."

ECTS-counsellor en directeur van de Associatie UGent Luc François vult daarop aan dat ECTS vooral de organisatorische aspecten van het systeem moeten worden herbekeken. Hij haalt het voorbeeld aan van een buitenlandse instelling die niet in staat is om de juiste papieren voor te leggen: "Niet omdat die er niet zijn, maar omdat die op het facultaire niveau behandeld en bewaard worden. Het International Office is niet bevoegd om deze documenten op te vragen en te verzamelen voor een label-aanvraag." François onderstreept wel dat er zeker niet kan worden toegegeven op de inhoudelijke punten van ECTS.

STRENG

En dan is er nog het belang van ECTS. Froment stipte al aan dat veel instellingen niet meteen staan te springen om het label te krijgen. Toch stonden enkele Vlaamse universiteiten vooraan in de rij om een aanvraag in te dienen. De K.U.Leuven lijkt bijvoorbeeld erg veel belang te hechten aan het ECTS-label, ook binnen de associatie. Associatievoorzitter André Oosterlinck: "Zo'n label is in het begin natuurlijk een gok. Maar elke huidige standaard is ooit een gok geweest; ECTS kan best een erg belangrijk label worden." De vraag is natuurlijk in welke mate de associatie ook van haar hogescholen verwacht zich aan zulke standaarden te meten. EHSAL, dat deel uitmaakt van de Leuvense associatie, kreeg dit jaar alvast een afwijzing te slikken. "Op zich is het niet erg dat een selectie streng is," aldus Oosterlinck, "integendeel zelfs: dat verhoogt de waarde van het label alleen maar. Wat betreft de hogescholen: zij kunnen bij het voorbereiden van hun dossiers begeleid worden door de K.U.Leuven, dat het label al heeft."

Er zal nu alleszins meer voorbereidingstijd zijn: in 2007 wordt er namelijk voor het eerst in vier jaar geen selectieronde georganiseerd.

Nummer 05

♦ Het leven zoals het is
... op een residentie

p. 8-9

♦ Flat Earth Society
speelt zaal plat

p. 10

♦ Lees een boek,
vind een lief

p. 11

Bart Peeters hangt het kien
uit op p. 16

(foto Kris Vanelderren)

Volgende week verschijnt er
uitzonderlijk geen Veto !

GROEP T
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be

ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

Verzet tegen de besparingsplannen in het onderwijs is nodig!

Tegen het Herfinancieringsdecreet van Vandenbroucke betoogden reeds studenten en personeel van Brussel, Gent en Antwerpen. Dit besparingsplan maakt van hoger onderwijs in Vlaanderen een product dat meer gericht is op de arbeidsmarkt en minder op de algemene vorming van studenten. Door de invoering van een output-financiering voor studenten i.p.v. het input-systeem ontstaat er een concurrentie tussen de instellingen voor die studenten die de grootste slaagkansen hebben. Dit betekent dat instellingen niet langer gesubsidieerd worden naar het aantal ingeschreven studenten maar naar het aantal geslaagde studenten. Dit zal dan ook leiden tot een sterke selectieprocedure: in de Verenigde Staten bijvoorbeeld wordt aan bepaalde universiteiten je hele socio-economische achtergrond onderzocht vooraleer je er wordt toegelaten. Ook in België zal dit er toe leiden dat studenten die uit een armoedig milieu afkomstig zijn, een onvoldoende hoge studierichting in het middelbaar volgden of met te lage punten in het middelbaar slaagden het moeilijker zullen hebben om toegelaten te worden aan bepaalde instellingen, tenzij ze bereid zijn enorm hoge inschrijvingsgelden te betalen. Dit betekent een sterke achteruitgang van het democratische

gehalte van het hoger onderwijs. Natuurlijk zal niet iedere instelling de concurrentieslag om de "goede" student winnen. In deze instellingen zullen die studenten terecht komen die er niet in slagen om zich in te schrijven aan de nieuwe "Harvards" van Vlaanderen. Ook zullen deze instellingen het met veel minder middelen moeten red- den en 'vuilbakscholen' worden, waardoor een diploma behaald aan deze instellingen minder waard zal zijn. Zo ontstaat er een onderwijs op twee snelheden. Ook de kwaliteit van onderzoek zal lijden onder de afhankelijkheid van middelen uit de privé. Onderzoek met directe economische rendabiliteit trekt nu reeds het overgrote deel van de financiering naar zich toe en dankzij dit decreet zal de verwaarlozing van fundamenteel onderzoek naar de toekomst toe enkel maar toenemen. Op lange termijn wordt de wetenschappelijke vooruitgang hiermee op de helling gezet. Hogescholen en universiteiten zijn nu reeds structureel ondergefinancierd. We eisen dan ook dat er opnieuw 7% van het BBP besteed wordt aan onderwijs (zoals dat was in 1980), nu is dit nog maar 4,9%. De 100 miljoen die VDB recent aan het hoger onderwijs beloofd heeft, is slechts een aalmoes. Ze compenseert niet voor al hetgeen het hoger onderwijs in de ja-

ren daarvoor verloren heeft. Zo bedraagt onder andere de niet-correcte indexering van de werkingstoelagen sinds de enveloppe-financiering reeds 73 miljoen euro.

De besparingen in het onderwijs staan niet alleen, maar kaderen algemeen in het neoliberal beleid dat de afgelopen decennia gevoerd is geweest. Zo is de afgelopen jaren de werkdruk en de flexibiliteit toegenomen. Eveneens is de reële koopkracht voor het overgrote deel van de bevolking gedaald. Vorig jaar werd nog het generatiepact gestemd dat een besparing op de pensioenuitgaven inhoudt.

Omwille daarvan hebben tal van groepen, syndicalisten en individuen op initiatief van Jef Smeets, oud SP-parlementair, de handen in mekaar geslagen in het Comité voor Een Andere Politiek. Op 28 oktober is een conferentie die iedereen (van welke strekking ook) die wil strijden tegen het neoliberalisme wil samenbrengen, met de bedoeling om op die dag een nieuwe politieke beweging/partij op te richten. De ALS roepen dan ook op aan iedereen die tegen het neoliberalisme wil strijden om aanwezig te zijn.

Meer info: www.anderepolitiek.be
Kim Wauters, vanwege Actief Linkse Studenten

Engagement, liefde tussen jou en mij

Studeren is meer dan lessen volgen, examens afleggen en nachtjes die eindigen in de Bierkelder. Studeren is, naast intellectuele bagage opdoen, de ontplooiing van jezelf als mens. Het zijn is een betrokken-zijn op een ander. Voor ons Christendemocraten staat de mens niet alleen. De mens is een sociaal dier, en in sommige gevallen zelfs een politiek beest. Deze maatschappelijke betrokkenheid, engagement, is volgens ons essentieel voor de werking van een 'warme' samenleving. Net zoals in de politiek - al spreken Oostendse ex-VLD'ers of Antwerpse populistische dat graag tegen - is samenleven een ploegsport en geen judomatch.

Betrokkenheid is een veld met vele bloemen: betrokkenheid in je buurt, op je werk, ten overstaan van andersvaliden, betrokkenheid tussen Noord & Zuid, tussen patronaat en werknemers, familiale betrokkenheid. De lijst is oneindig; broederschap laat zich niet inpakken, toch we pakken er graag mee uit. Al te vaak voelt de man in de straat zich in de steek gelaten. De kloof tussen burger en politiek, de verzuring of het onveiligheidsgevoel zijn niet zomaar mode-woorden: ze duiden op een modern maatschappelijk probleem: het gebrek aan vertrouwen. Of het nu gaat om voeding (dioxines), gerecht (de witte mars), criminaliteit (de moord voor de MP3-speler) of andere: er is een globale terugval in het vertrouwen van de burger.

Hoe dat vertrouwen te herstellen? Een samenleving maakt men niet als individu, evenmin als collectief. De ideale samenleving bestaat uit een groep individuen die zich, steeds opnieuw hoewel in verschillende constellaties, samen achter een project schaaft waarmee zij tot doel heeft de individuele en de gemeenschappelijke belangen naar een hoger niveau te tillen.

De (universitaire) overheid kan het kader scheppen waarin wij aan de slag kunnen. Maar door 'goed bestuur' lost men niet alles op. Wij, studenten hebben als opinion leaders van morgen een verpletterende verantwoordelijkheid. Engagement staat niet ingeschreven in het universitaire curriculum maar het is daarom niet minder belangrijk: samen gaan we vrijwillig op weg om onze stempel op de maatschappij te drukken. Daarom doen we als Christendemocratische Studenten een oproep aan iedereen die van dichtbij of veraf te maken heeft met onze Leuvense universitaire gemeenschap. Versterk het sociaal kapitaal, ondersteun het sociaal weefsel en ontwikkel via vrijwillig engagement wat geen enkele academische cursus je ooit zal leren.

Sam Vandormael, voorzitter CDS Leuven

Lezersbrief

De administratieve 'lijdensweg'

Het is best mogelijk dat student Lieven Corneillie (Veto 16 oktober) ontevreden is over de administratieve 'lijdensweg' die zijn officiële inschrijving aan de Leuvense universiteit met zich meebracht. Zijn relaas over de gebrekkige informatie-doorstroming van de Academische Lerarenopleiding Geschiedenis en een daaruit resulterende 'slechte' (want in West-Vlaanderen gelegen) stageplaats, is echter manifest onjuist. Al tijdens de maand juni ontvingen alle studenten van de toenmalige tweede Bachelor en van de eerste en tweede Licentie Geschiedenis, onder wie dus ook Lieven Corneillie, een e-mail met een uitnodiging voor de ALO-info-avond van 27 september én een uitgebreide informatiebrochure waarin de

organisatie van de stage haarfijn werd uitgelegd. Als Corneillie de moeite had genomen om deze brochure te lezen, had hij zich nog dezelfde dag voor de stages kunnen inschrijven, en was het zogenaamde West-Vlaamse onheil hem bespaard gebleven.

En zelfs als hij die mail noch bijhorende informatiebrochure had gelezen, had één klik op de website van de ALO-Geschiedenis hem ook bij het bewuste inschrijfformulier gebracht. Maar deze klik was Corneillie blijkbaar te veel: het heet dan dat de informatie 'ergens verborgen' op de website stond. Toegegeven, zijn gram halen via de lezersrubriek van Veto is wellicht makkelijker

Hans Cools en Kaat Wils, docenten ALO-Geschiedenis

Kort • Korter • Kortst • Kort • Korter • Kortst •

Herman Peeters bezoekt LOKO

Vorige vrijdag bezocht Acco-directeur Herman Peeters met enkele luitenanten de algemene vergadering van LOKO. Op vraag van de kringen vertelde hij daar wat zijn plannen met Acco waren: "Nieuwe geplande overnames zijn er op korte termijn niet, maar op lange termijn — zeg binnen acht à tien jaar — mag Acco van mij best de toonaangevende wetenschappelijke uitgeverij worden in het Nederlandse taalgebied." Peeters verbaasde zich erover hij met die uitspraak geen applaus oogste bij de kringen.

Profileringsdag kunstwetenschappen

De onderzoekseenheid kunstwetenschappen hield vrijdag een profileringsdag onder de titel 'Stof tot nadenken'. Eén van de gasten was ontwerpster Kaat Tilley, die door Friedl Lesage bevestigd werd over haar visie op 'weefsel, plooi en textuur'.

Voorts werd de nadruk vooral gelegd op enkele prominente gastsprekers en uiteraard ook het eigen onderzoek. 'Stof' was de rode draad van de profileringsdag, het is dan ook "een symbolisch beladen cultuurproduct dat bij uitstek uitnodigt tot 'conspicuous consumption'". (sh)

Na vijf jaar studeren de straat op

Omdat slechts 270 kinesisten zich jaarlijks in Vlaanderen mogen vestigen, worden de afgestudeerde kinesisten voor het tweede jaar op rij aan een 'uitgangsexamen' onderworpen. Op het spel staat een RIZIV-nummer, wat in de praktijk neerkomt op de mogelijkheid het beroep van kinesist als zelfstandige uit te oefenen. Patiënten zien een behandeling enkel terugbetaald als de kinesist in kwestie een RIZIV-nummer heeft en dus erkend wordt door het ziekenfonds. Na vier of vijf jaar studeren overleefd te hebben, worden kinesisten opnieuw aan een examen onderworpen. Over de inhoud van het examen zwijgen we best, maar laat duidelijk zijn dat niet de beste kinesist het beste resultaat behaalt. Of de kinesitherapeut vaardige handen heeft, doet er niets toe, het hoofd (en van buiten blokken) krijgt prioriteit.

Waarom het ooverdovend stil blijft rond de contingentering van kinesisten, is niet helemaal duidelijk. Tot 2009 ligt het quota vast op 450 Belgische kinesisten per jaar (in 2009 zelfs 350). Aan Waalse zijde moet er voorlopig geen beperking worden opgelegd aan het aantal afgestudeerde kinesisten dat een RIZIV-nummer krijgt, maar aan Vlaamse zijde zouden er binnen enkele jaren zelfs niet meer genoeg nummers zijn om nog maar het huidige aantal studenten kinesitherapie aan de K.U.Leuven alleen te erkennen, laat staan de studenten van alle Vlaamse opleidingen. Heel wat studenten kinesitherapie van zowel hogeschool- als universitaire opleidingen zal zich niet als kinesist kunnen vestigen in de praktijk. Noch het heftige protest verleden jaar van onder andere Studenten Kinesitherapie Tegen Onrecht (SKITO), noch de klachten van de VUB en de K.U.Leuven tegen de onrechtvaardige selectie achteraf, kenden enig succes. De Raad van State oordeelde dat zowel de instellingen als de studenten wisten dat er een beperking zou worden doorgevoerd sinds 1999. In de praktijk waren studenten niet op de hoogte voor ze aan de vier of vijfjarige opleiding, gefinancierd door geld van ouders en gemeenschap, begonnen. Dat er meer dan één opleiding kinesitherapie bestaat, bemoeilijkt de invoering van een ingangsexamen en een numerus clausus (al dan niet volgens specialisatie), maar moeilijk gaat ook. Op die manier hebben kinesisten ten minste geen vijf (of vier) jaar verspild.

In tegenstelling tot verleden jaar wordt er verbazingwekkend weinig aandacht besteed in de media en academische middelen aan dit onrechtvaardige post hoc examen. De Leuvense studentenkring Apolloon (Faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen) ving overal bot in haar zoektocht naar steun om een protestactie op touw te zetten. De afgestudeerden van dit jaar zullen niet enkel tegen hun jaargenoten moeten concurreren op het uitgangsexamen, ook de 104 'slechtste' resultaten van verleden jaar kunnen opnieuw hun kans wagen. Bijkomende moeilijkheid is de bamahervorming van licentiaat kinesitherapie. De hogeschoolopleiding bestaat nu uit drie bachelorjaren en een masterjaar. De universitaire opleiding uit drie bachelorjaren en een masterjaar, met mogelijkheid tot specialisatie in een master-na-masterjaar. Om de voormalige vijfjarige opleiding in het keurslijf van Bologna te wringen, moest er hard gesleuteld worden aan de licentiaatsopleiding. De eenvoudigheid kwam het niet ten goede. Kinesisten kunnen nu al het uitgangsexamen afleggen na vier jaar of eerst het bijkomende masterjaar afwerken. Maar aangezien er elk jaar meer kinesisten zullen zijn zonder RIZIV-nummer, kan je maar beter meteen het uitgangsexamen afleggen.

Daar komt nog eens bij dat het niet eens zeker is dat er echt te veel kinesisten zijn in Vlaanderen. Het aantal actieve kinesisten is namelijk niet bekend. Kinesisten die loopbaanonderbreking nemen, bijvoorbeeld, of zelfs niet meer van plan zijn hun beroep ooit uit te oefenen worden op geen enkele wijze gemotiveerd hun RIZIV-nummer op te geven. Daarnaast zijn er kinesisten die hun beroep uitoefenen in een statuut van bediende (in een ziekenhuis of onderzoeksafdeling). Verder is er nog een percentage buitenlandse studenten dat in België (en dan vooral in Wallonië) afstudeert, een RIZIV-nummer krijgt, maar daarna terugkeert naar hun land om daar het beroep uit te oefenen. De nummers verdwijnen samen met hen.

De universiteiten en hogescholen hebben zelf geen beperking opgelegd aan het aantal inschrijvingen bijvoorbeeld, omdat er nooit cijfermateriaal werd voorgelegd ten bewijze dat er effectief te veel kinesisten zijn in Vlaanderen. Het ministerie van Volksgezondheid heeft dan maar het uitgangsexamen opgelegd van buitenaf. Zonder na te gaan hoeveel kinesisten het beroep effectief als zelfstandige uitoefenen of hoeveel kinesisten er zullen nodig zijn om de toekomstige vergrijzing van de bevolking op te vangen. Hopelijk maakt het ministerie zich niet compleet belachelijk als er binnen enkele jaren te weinig kinesisten blijken te zijn door het ontradende effect van de uitgangsexamens die momenteel plaatsvinden.

Ilse De Witte

Voor wie de hoofding 'opinie' niet begrijpt: Taxi's Kenny is een wekelijks opiniestuk, wat wil zeggen dat het door de auteur op persoonlijke titel is geschreven.

VVS STELT BELEIDSPLAN VOOR

Gedegen, maar weinig verrassend

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) verschilt niet altijd van andere studentenorganisaties: ook zij komt jaarlijks met een beleidsplan naar buiten — nu, dus. VVS wil vooral in belangrijke sociale en onderwijsdossiers een duidelijk standpunt innemen, dit alles 'met veel ambitie' maar ook een 'noodzakelijk realisme'.

Maarten Goethals & Simon Horsten

Het beleidsplan moet voor VVS een 'kompas' zijn voor het komende werkjaar. Het wil met de keuze van bepaalde thema's duidelijk maken wat belangrijk is voor de Vlaamse student. Hierbij wordt gestreefd naar expertise en actieve betrokkenheid van de achterban om zo te 'investeren in doordachte besluitvorming'.

Onder de noemer Horizontale Materies stipt VVS de thema's aan die het raamwerk vormen voor verdere beslissingen. Centraal staat de nieuwe financiering van het Hoger Onderwijs en in het verlengde daarvan dringt zich de — belangrijke — vraag op naar rationalisatie. Bedoeling is om na de 'afbakening van de thematiek' positie te kiezen. Ook levenslang leren heeft volgens VVS 'dringend nood aan een geïntegreerd standpunt'.

Een tweede luik is Onderwijs, met aandacht voor reële uitdagingen. Zo stelt VVS de vraag naar onderwijsvernieuwing en onderwijskwaliteit, wil het een standpunt innemen ten opzichte van het concept Open Universiteit en wenst het na te gaan wat flexibilisering in de praktijk betekent.

Op sociaal vlak wil VVS uiteraard inspelen op de actualiteit. Studentenvoorzieningen blijven een hot topic, al legt ze ook bijzondere nadruk op studiefinanciering. De koepelorganisatie blijft strijden voor 'meer en hogere studiebeurzen op alle mogelijke fora en manieren'. Daarnaast wil VVS naar aanleiding van de komende federale verkiezingen het sociaal statuut van de student op de agenda zetten. Ze stelt zich een coherent statuut ten doel door de huidige bestaande statuten samen te brengen. Opmerkelijk is dat VVS binnen het sociale beleidsdomein voor verscheidene zaken als het sociaal statuut en mobiliteit zal samenwerken met haar Waalse tegenhanger, de Fédération des Etudiant(e)s Francophones (FEF). Vaak betreft het inderdaad federale materie, wat dit academiejaar extra zal worden benadrukt door de verkiezingen.

DIVERSITEIT

Met de organisatie van twee nieuwe projecten wil VVS ruim aandacht schenken aan diversiteit — hiermee de algemene tendens in het hoger onderwijs volgend. *Erbij* stelt zich tot doel de participatie van studenten met een functiebeperking of chronische ziektes te verhogen. Hiervoor zal VVS in Kortrijk, Gent en Leuven telkens een werkgroep oprichten. Die dienen om 'voor de hand liggende en minder voor de hand liggende drempels op te lijsten met als doel het zoeken naar oplossingen'. Het andere project heet 'Allo, Allo, participatie van allochtone studenten' en is een driejarig project waarin wordt gestreefd naar 'direct contact' aan de hand van debatten en vormingen. VVS meent zo allochtone studentenorganisaties 'uit hun tent te lokken', maar ook studentenraden uit te dagen tot meer 'openheid en inclusiviteit'. In een noot meldt VVS dat dit natuurlijk niet kan zonder de nodige financiële middelen, ergo subsidies. Maar zelfs mochten die ontbreken, gaat het project het eerste jaar tóch van start.

Een laatste puntje dat VVS na aan het hart ligt, is de vorming van de achterban en bekendheid onder alle studenten. VVS wenst de participatie aan te wakkeren en studenten 'te blijven motiveren en betrekken'. Het richt daarom zijn eigen *Ronde van Vlaanderen* in, waarbij voorzitter Hans Plancke en zijn bestuur alle Vlaamse studentenraden bezoeken. LOKO reageerde alvast positief.

HEDWIGE NUYENS VERLAAT K.U.LEUVEN NA ZES JAAR

Financieel directeur neemt pauze

Met de toestemming van rector Vervenne en algemeen beheerder Koenraad Debackere neemt financieel directeur Hedwige Nuyens loopbaanpauze. Vooral nog volgt niemand haar op.

Simon Horsten

Hedwige Nuyens, die op 8 oktober nog een goed resultaat behaalde op de elfde plaats van de Leuvense kartellijst CD&V/N-VA, was zes jaar lang financieel directeur van de K.U.Leuven en voorzitter van de Raad van Bestuur (RvB) van Alma vzw. Als voormalig *Business Woman of the Year* werd ze door velen gelauwerd voor haar competentie en 'vrouwelijke hardheid'. Ze schreef zelfs een boek over vrouwen aan de top: "Waarom vrouwen geen baas worden". Zelf is ze nu echter baas af.

DEFINITIEF

Vorige week werd immers duidelijk dat ze een loopbaanpauze zou nemen, hoewel die term het minder definitief laat klinken dan het waarschijnlijk is. Alleen al het feit dat rector Vervenne en algemeen beheerder Debackere haar "veel succes toewensen in haar verdere loopbaan" wijst erop dat het afscheid van de K.U.Leuven voor Nuyens definitief is.

De taken van de oud-financieel directeur zullen worden waargenomen door het hoofd van het algemeen beheer (de diensten die

zodat alle financiën en logistieke zaken van de universiteit bestieren), Koenraad Debackere. Dat is op zich vreemd: Nuyens zegt een zware periode achter de rug te hebben, en zes jaar lang enorm veel gewerkt te hebben. Dat al dit werk zomaar kan worden overgenomen door Debackere, die sowieso al een van de drukste agenda's van de universiteit heeft, zou menigeen sterk verbazen. Nuyens verklaart evenwel dat Debackere zelf verzocht heeft om deze (tijdelijke) oplossing. "Hij heeft veel ideeën, en door de financiële diensten rechtsreeks aan te stur-

en, kan hij waarschijnlijk een beter zicht krijgen op waar hij naartoe wil met de diensten algemeen beheer," aldus Nuyens. "Het zal van professor Debackere zelf afhangen of en wanneer hij daarna een vacature uitschrijft."

En wat dan met haar functie als voorzitter van Alma? "Dat moet uiteraard door de RvB zelf worden beslist. Ik neem aan dat er eerst een nieuw lid zal worden benoemd, om daarna dan een nieuwe voorzitter te verkiezen."

KWATONGEN

Zoals het de Leuvense universiteit betaamt, wordt er in de wandelingen heel wat gefluisterd over Nuyens' vertrek. Officieel wordt evenwel een communicatieverbod gehandhaafd bij het algemeen beheer: de enige reactie die we krijgen is 'geen commentaar'. Hedwige Nuyens zelf stipt onder andere haar goede resultaat bij de verkiezingen aan als één van de redenen voor haar vertrek. Als we haar confronteren met enkele uitspraken van kwatongen die beweren dat ze haar loopbaanpauze helemaal niet zo vrijwillig zou hebben opgenomen, lacht ze: "Andere kwatongen voorzien mijn vertrek al veel langer. In die zin komt het natuurlijk niet zo onverwacht. Maar de betrekking als financieel directeur is met zes jaar de langste die ik al heb gehad."

DEBATTEN ROND PAARS VAN KVHV EN LVSV

De eenzame VLD'er

Veelbelovende namen lokten een groot publiek naar de openingsdebatten van KVHV (Katholiek Vlaams Hoogstudenten Verbond) en LVSV (Liberaal Vlaams Studentenverbond). De gemeenteraadsverkiezingen en hun uitslag lagen nog vers in het geheugen, net als Verhofstadt's beleidsverklaring van de regering dinsdag. De verwachtingen waren dan ook hoog gespannen.

Kristien Geurts & Gertie De Fraeye

De line-up voor de debatten zag er niet slecht uit. Op het KVHV-debat mochten we Pieter De Crem (CD&V) en Gerolf Annemans (Vlaams Belang) verwachten. Diezelfde Annemans, Rik Daems (VLD), Bart De Wever (N-VA) en Geert Lambert (Spirit) stonden de dag erna bij LVSV op de affiche.

Effectief opdagen was een andere zaak. In de plaats van Patricia Ceysens (VLD) zakte Fons Borginon, voorzitter van de VLD kamerfractie, af naar Leuven. De Crem zond Cathy Berx, ondervoorzitter van de CD&V. Annemans liet perswoordvoerder Joris Van Hautem in zijn plaats komen en de sp.a stuurde zijn kat. Enkel Mark Demesmaeker (N-VA) kwam zelf opdagen.

APENGAPEN

Deze bestookte vooral de VLD'er Borginon met vragen over de toekomst van Paars. Borginon benadrukte dat de uitslag van de gemeenteraadsverkiezingen eigenlijk niets zegt over de komende federale verkiezingen. Demesmaeker meende dat Guy Verhofstadt zich krampachtig vasthoudt aan de macht, maar dat dit niet wil zeggen dat de VLD zal worden herverkozen. Daarop zei CD&V-ster Berx dat Paars zich moet afvragen of ze de belangrijkste doelstelling van 2007, namelijk een fundamentele staatshervorming, zullen kunnen waarmaken. Van Hautem hield het kort en bondig en zei dat aangezien Paars een "relatief eenvoudig dossier als dat van Brussel-Halle-Vilvoorde" nog niet kon oplossen, zij voor zijn part "op apengapen lagen".

Met deze eerste ronde was de toon gezet. Er werd Borginon al snel verweten dat de VLD naar de pijpen van sp.a en de PS danst. Van Hautem haalde het vreemdelingenstemrecht waarbij VLD had moeten inbinden aan. Borginon argumenteerde dat een coalitie altijd tot compromissen leidt, waarop Van Hautem — al dan niet relevant — repliceerde dat Vlaanderen even makkelijk kon scheiden van Wallonië zoals dat vroeger bij Tsjechië en Slowakije was gebeurd.

De hele tijd werd er gegooid met vage oplossingen en verwijzingen naar vroegere akkoorden. Uit de hoek van het VB kwam er meer klare taal maar daar was de nodige nuance dan weer ver zoek. Het geheel werd doorspekt met grapjes rond de problematische begroting. Eén ding was echter duidelijk: de VLD was kop van jut.

SNOEPJES

De liberale tegenhanger van het KVHV, de LVSV, organiseerde de avond daarop zijn openingsdebat in de Pieter de Somer-aula. De voorzitter stelde meteen duidelijk dat ze onafhankelijk zijn van de VLD met een sneer naar Verhofstadt en zijn beleidsverklaring.

Bij dit debat had enkel Bart Somers (VLD) zijn trouwe partijgenoot Rik Daems laten komen. De sp.a was wel aanwezig maar kwam zelden uit zijn schulp. Het werd al snel een levendige discussie met veel one-liners om het studentenpubliek te amuseren. De verkoop van overheidsgebouwen en de plotse milieutaksen van Paars om de begroting toch maar te doen kloppen, werden hevig bekritiseerd. Zo ook de "snoepjes" voor de bevolking, zoals de schoolpremie. Waarop de volslanke Geert Lambert verdedigde: "Maar ik krijg graag snoepjes!". Wederom gelach in de zaal.

SPORT EN SPUYE (2): KUNG FU

Tussen de dwergen der aarde

De sportkaart die de Leuvense studenten zich voor slechts zeventien euro kunnen aanschaffen geeft toegang tot een assortiment van maar liefst 55 sporten: een aanbod om u tegen te zeggen. Misschien is *kung fu* wel iets voor u.

Ken Lambaets

Vorbereidend onderzoekswerk leerde ons dat sommige van de bewegingen bij Shao-Lin kung fu "imitaties zijn uit de dierenwereld, bijvoorbeeld de aap, de zwaluw, de reiger, de leeuw en de roofofprinkhaan" en dat "driehonderd jaar geleden door zorgvuldige observatie van de aanvalstechnieken van de roofofprinkhaan in de natuur de Roofofprinkhaan Klauw stijl ontstaan is." Slik!

ANOTHA TOUL

Met groot lawaai stormt een kleine man de judozaal binnen. Uit de voortgebrachte kreetjes ontwaren we de volgende boodschap: "Follow me. Follow me" en "Bring two bottles". Zou dit de grote Kai-Han Lo zijn, 48 jaar oud en reeds 30 jaar beoefenaar van deze sport? Bedenkijd is ons niet gegund, want daar vliegt de kleine wervelwind alweer naar buiten, zijn vlieghouding kracht bijzettend door beide armen te spreiden. Volgen is ons lot: blootsvoets sprinten we op een rij door de gangen. Toevallige passanten passen maar beter op. De lesgever holt naar de atletiekpiste, en zet zich vervolgens langs de kant van de piste. Ons is dergelijke verpozing echter niet gegund: wij moeten een rondje vliegen. Lo lacht er duidelijk niet mee. Kennelijk is het de bedoeling om in elke hand een fles

te dragen: degenen die de opdracht niet helemaal begrepen hebben, moeten *another toul* ofwel een ronde extra lopen.

Eenmaal terug in de judozaal kan het stretchen beginnen. Stretchen is een dysfemisme: qua lenigheid reiken we in de verste verte niet tot de enkels van de lesgever. Ondertussen leert het slangenmensje ons dat in kung fu alles draait rond respect: "Respect voor jezelf, de anderen, en voor de wereld." Maar vooral: "Respect voor de leraar en de lestijden," zo wordt een snoodaard toegesnuwd die het aandurfde na aanvang van de les in de zaal binnen te komen. "Meer dan tien minuten te laat betekent: niet meer binnenkomen." Maar voor één keertje mag het nog.

(foto Sien Verstraeten)

GOUDEN KIP

Net voor we zouden gaan denken dat we geen kung fu volgen, maar een toespraak van de Dalai Lama, is het weer tijd voor actie. In de vorm van verschillende verdedigingshoudingen brengt Lo ons enkele basistechnieken bij. Dat lenigheid een *conditio sine qua non* is voor de kung fu-beoefenaar, hadden we al begrepen, maar ook innerlijke rust en een minieme kennis van de Chinese taal blijken een vereiste. Daarom wordt tijdens het ellenlang aanhouden van een of andere pose de Chinese naam ervan gescandeerd door de ganse groep. Een deelnemer die de Chinese taal machtig is, vertaalt er enkele voor ons. Met een beetje inlevingsvermogen voelen we ons al snel een "eenbenige gouden kip" of een "ijzeren koe die het land bewerkt". Maar waar blijft die dekselse roofofprinkhaan?

In het laatste deel van de training gaan we per twee tegenover elkaar in een dubbele cirkel staan. Steeds weer slaan we andere lichaamsdelen tegen elkaar: van de pols over de bovenarm, de kuit, het dijbeen, de knie tot de poep — of toch een halve maan ervan. De bedreven *kung fu fighter* doet dit met een zwevende, haast swingende, attitude. Hij is de trance nabij en wij vliegen naar de andere kant van de zaal.

Plotseling loopt Lo de zaal weer uit. Hij komt niet meer terug, waaruit we concluderen dat de training er op zit. Al bleven de echte vechtmoves achterwege en al verliet de roofofprinkhaan zijn natuurlijke habitat niet om ons met een bezoekje te verblijden, toch hebben we ons meer dan geamuseerd met dit Chinese ommetje. *Everybody was kung fu fighting. HUU!*

Iedere dinsdag- en donderdagavond tussen 18h00 en 19h30 wordt er getraind aan het sportkot, in de judozaal (GDN)

STUDENTEN LANCEREN WEBSITE

"De Tante Kaat van Leuven"

Wie dacht dat studenten zich tijdens de zomermaanden volledig distantiëren van Leuven heeft het fout. Gertjan Lenaerts en Joris Schoolmeesters hielden zich dan namelijk ten volle bezig met het creëren van een online Leuvense studentenagenda en een tegelijkertijd omvangrijk mediaplatform met allerhande onderwerpen die de gemiddelde student aanbelangen. Een gesprek met één van de breinen achter Studentenleuven.be.

Evelien Van Malderen

Veto: Wat is er zo bijzonder aan jullie concept?

Gertjan Lenaerts: «Iedereen kan actief meewerken. Dat kan gaan van wat dom doen op het forum tot ernstige recensies schrijven over Leuvense cafés en eetgelegenheden. De kalender is momenteel echter het belangrijkste aspect. Studentenverenigingen kunnen er activiteiten aan toevoegen. En dat zonder dat ze daar voor hoeven te betalen. Daarnaast geven we ook interessante informatie voor studenten mee, dat er bijvoorbeeld zoiets bestaat als gratis griepvaccinaties en het graveren van fietsen. Studenten kunnen zelf zoekertjes plaatsen op het forum.»

Veto: Jullie willen een eind maken aan de cocons van de studentenverenigingen?

Gertjan: «We willen de studentenverenigingen niet kwijt, integendeel. We willen enkel de horizon van de studenten verruimen. De kans dat je op een alle-grenzen-overschrijdend-forum de persoon tegenkomt die je probleem kan oplossen of iets met jou gemeen heeft, is groter dan op een forum van één studierichting. We zijn zowat de Tante Kaat van Leuven. (lacht) Al wat je als

student moet weten, vind je op Studentenleuven.be»

Veto: Hoe zijn jullie op het idee gekomen zo'n overkoepelende website op te richten?

Gertjan: «Vorig jaar in april had ik samen met Joris al een forum opgericht. Het uitgangspunt was: "er bestaat voor quasi alles al een forum, waarom dan geen voor Leuvense studenten." Van de forumgangers zelf kwam later dan de vraag het uit te breiden, en daar zijn we op ingegaan. Samen met hen hebben we nagedacht over een naam, de inhoud en tal van andere dingen.»

Veto: Hoe is het werk verdeeld?

Gertjan: «Joris is de webmaster. Hij houdt zich bezig met het ontwerp van de site en zorgt ervoor dat alles naar behoren werkt. Zelf zorg ik voor de inhoud. In principe is het meeste werk nu zo goed als gedaan. Het is nu aan de studentenverenigingen en de studenten om het initiatief op te pikken. Onze taak bestaat er nog in alles in goede banen te leiden en promotie te maken.»

Veto: Wat zijn de toekomstplannen?

Gertjan: «Graag zouden we nog een sportsectie toevoegen, waar studentencompetities van alle mogelijke sporten uitgeoefend in Leuven een plek krijgen om hun speeldagen, uitslagen en klasseringen te plaatsen. Geïnteresseerde sportverenigingen mogen ons steeds contacteren. We zoeken ook nog studenten die foto's willen maken voor onze fotopagina.»

Veto: Wat hopen jullie te bereiken met de website?

Gertjan: «Momenteel willen we voornamelijk zoveel mogelijk naambekendheid verwerven. We hopen dat Studentenleuven.be dé internetpagina wordt voor de Leuvense student, dat wanneer mensen zich afvragen wat te doen op een avond, ze spontaan naar onze site komen.»

BOOMPJE (5) : PROFESSOR LEUS

"Ik ben niet cultureel onderlegd"

Dat het universitaire personeel naast hun academische leven ook een ander leven heeft, kunnen we alleen maar hopen. Wekelijks zoeken we een exemplaar op en bestoken we hem of haar met een simpele vraag: "Kan u een boompje opzetten over uw favoriete boek, film of plaat?" Deze week gingen we langs bij Roel Leus van de faculteit Toegepaste Economische Wetenschappen.

Elke Desanghere

Professor Leus: «Ik ben eigenlijk niet fantastisch cultureel onderlegd. Ik lees geen echt "grootse" boeken. Daarover ga je van mij dus niet echt veel nuttigs horen. Over films eigenlijk ook niet, want ik kijk er nooit naar.»

«Ik heb dan uiteindelijk gekozen voor opera. Toen ik ongeveer 22 was kende ik eigenlijk niks van opera. Ik was eigenlijk eerder een 'discotheekganger'. Maar toen heb ik mijn huidige vrouw leren kennen en die vond dat allemaal maar niks. Zelf was ze geïnteresseerd in meer culturele dingen. Zij heeft mij opera leren kennen en voilà.»

RODE WIJN

«Van de technische kant van opera ken ik niets. Ik zou niet het verschil tussen een bas en een tenor kunnen vertellen. Vorige maand zijn we in de Munt naar *Die Entführung aus dem Serail* gaan kijken, een iets minder bekende opera van Mozart. Het is voor mij eigenlijk één van de mooiste stukken die er bestaan door wat Mozart daar doet. Hij maakt muziek die heel elegant en tegelijk heel simpel is. Die muziek is al meer dan 200 jaar oud, maar als je ze nu hoort is het nog steeds ongelooflijk. Er zit in die opera een stukje waarin Belmonte zijn liefde voor Konstanze bezingt. Die aria, die vijf minuten, maken je dag.»

«In juli ben ik in Parijs gaan kijken naar *L'Elisir d'Amore* van Donizetti. Een nichtje van acht jaar was erbij en zelfs zij kon het appreciëren omdat het zo'n luchtig en vrolijk verhaal is. Het

zijn heel makkelijke deuntjes die je bijna automatisch oppikt, zelfs als je ze voor het eerst hoort. Het is het verhaal van een simpele landbouwer die verliefd wordt op een meisje van hogere afkomst. Maar zij wijst zijn avances af. Op dat moment komt er een verkoper van elixir. Eigenlijk is het gewoon rode wijn, maar Dulcamara maakt Nemorino wijs dat het een "elixir d'amore" is en dat hij op die manier het hart van Adina kan veroveren. Eén van de mooiste stukjes is wanneer Nemorino helemaal op het einde in de aria 'Una furtiva lagrima', een vluchtige traan, zijn liefde bezingt.»

«Om nog een opera te vermelden die mij persoonlijk sterk geraakt heeft: *Orphee en Euridice* van Von Gluck, die ik zelf nog nooit live heb bijgewoond. Dat is het klassieke verhaal van Euridice die sterft en Orfeo die in dit geval zo mooi zingt dat hij van de goden de toestemming krijgt om haar terug te halen. De gekende voorwaarde is dat hij niet mag omkijken tot ze over de Styx zijn teruggekeerd. Maar hij kijkt toch om, en ze sterft. Ik denk dat het mooiste stuk — of toch alleszinds het bekendste — is wanneer Orfeo Euridice voor de tweede keer ziet sterven. Hij bezingt dan zijn verschrikkelijke teleurstelling, zijn triestheid. En je mag die hele opera twintig keer horen, je krijgt nog altijd tranen in de ogen. Zelfs als je het verhaal niet kent, word je onweerstaanbaar meegesleept in het melancholische, het tragische dat doorheen heel de muziek geweven is.»

"Tout l'opéra, dictionnaire de Monteverdi à nos Jours" van Gustave Kobbé, Robert Laffont (1982)

(foto Kris Vanelderden)

WAT HEBBEN LENS, INTER S EN SOVOLEM GEMEEN:

De S van Studenten en Sociaal

Terwijl de Dienst voor Studentenvoorzieningen deel uitmaakt van de universiteit, zijn het daartoe speciaal opgerichte vzw's die de Studentenvoorzieningen voor de hogescholen inrichten. Aan Groep T zijn ongeveer 2000 studenten ingeschreven, aan de KHLeuven een 5000-tal en aan het Lemmensinstituut 480. De studiekost per student ligt normaal gesproken aan een hogeschool hoger dan aan een universiteit. Toch krijgen hogescholen minder middelen toegekend vanuit de overheid, per student. Tegen 2009 zou deze scheve situatie rechtgetrokken moeten zijn, dankzij een groeiplan voor de subsidies.

Gertie De Fraeye & Ilse De Witte

De hogescholen en hun vzw's voor studentenvoorzieningen moeten het dus zien te redden met beperkte middelen. Aan Groep T maakt men daarom bewust de keuze om zoveel mogelijk van de 'sociale gelden' aan te wenden voor de studenten. De personeelsleden die zich bezighouden met studentenvoorzieningen zijn betaald door de hogeschool en niet door Inter S (vzw die zich bezighoudt met sociale voorzieningen aan Groep T). Het hogere studentenaantal aan de KHLeuven laat wel toe twee voltijdse personeelsleden in vzw Leuven netwerk voor Studentenvoorzieningen (Lens) tewerk te stellen. Vzw Lens koos ervoor prioriteiten te stellen in zijn sociaal beleid.

GRATIS

Inter S en de vzw SoVoLem — de Campusraad Sociale Voorzieningen van het Lemmensinstituut — hebben een aantal diensten in eigen beheer (financiële steun, cafetaria). Voor andere diensten vallen ze terug op de bestaande sociale voorzieningen en infrastructuur van K.U.Leuven (Huisvestingsdienst, Medisch en Psychotherapeutisch centrum (MPTC), juridische dienst, sociale dienst en jobdienst). Voor Lens zit het MPTC niet in het pakket begrepen. "Om aan de specifieke stagegerelateerde noden tegemoet te komen, zochten we elders hulp voor onze studenten," meent Anne-Mie Meers Coördinator vzw Lens. "Wachttijden kunnen we ons niet veroorloven."

Alle Leuvense studenten, dus ook hogeschoolstudenten, kunnen aan dezelfde prijs maaltijden genieten in Alma. De residenties van de K.U.Leuven zijn niet toegankelijk voor studenten van Groep T of het Lemmensinstituut. Inter S heeft een akkoord met Velo zodat studenten gratis een fiets kunnen huren, net zoals studenten aan het Lemmensinstituut, de KHLeuven en de K.U.Leuven kunnen ze ook binnen Leuven gratis de bus nemen.

ANTENNE

Voor de relatief kleine groep studenten van Groep T zou het economisch niet haalbaar zijn om een "dubbel circuit" te creëren, voor het Lemmensinstituut al helemaal niet. "De samenwerking met de K.U.Leuven verloopt heel vlot," aldus studentenmanager Paul Goossens van Inter S. "Het raamakkoord ligt vast: 60 procent van de toelage van de overheid om studentenvoorzieningen te financieren gaat naar de K.U.Leuven. Voor hetzelfde bedrag zouden we nooit al deze voorzieningen zelf kunnen inrichten. Voor Inter S is het raamakkoord sowieso een goede zaak."

De bekendheid van de Diensten van het Van Dalecollege is een terugkerend zorgenkindje voor zowel Inter S, vzw Lens, als SoVoLem. In elk departement van de KHLeuven werd een studentendienst opgericht: de antenne in het veld. Studenten met bijvoorbeeld financiële problemen en vragen over de kotenmarkt kunnen snel doorverwezen worden naar de sociale diensten in het Van Dalecollege. Deze studentendiensten kennen hun gelijke nog niet aan de K.U.Leuven. Docenten zijn hier het best geplaatst om problemen op te merken, maar ook hun kennis van de sociale voorzieningen laat nog te wensen over. "We zijn actief aan het nadenken over manieren om hen beter kunnen informeren," zegt Meers.

Uit een enquête aan Groep T kwam ook naar voren dat de communicatie beter kan. Voor de sociale dienstverlening aan Groep T is de mentorenwerking cruciaal. Het zijn de mentoren die, samen met studentendecan Johan Mannaerts, de eerstelijnsopvang verzorgen. "Elke groep van ongeveer 20 studenten krijgt een mentor toegewezen. Deze begeleidt vooral eerstejaars. Het gaat om een vrijwilliger, onder de docenten, die dus op regelmatige basis contact heeft met deze studenten. Hij krijgt de nodige informatie zodat hij kan

doorverwijzen naar de bevoegde diensten. Zo gaan we met alle mentoren bijvoorbeeld naar de opendeurdag van het Van Dalecollege." Het zijn de mentoren die de problemen moeten oppikken aan Groep T. Omdat de lessen vaak doorgaan in besloten groepen is het makkelijker om studenten in de gaten te houden. De studentendecan is ook een zeer belangrijk aanspreekpunt voor studenten. Johan Mannaerts neemt deel aan studentikoze activiteiten, zodat hij toegankelijk is voor de studenten. Daarnaast staat zijn gsm dag en nacht op om studenten met acute problemen op te vangen.

PROFILEREN

Een ombudsdienst van het Lemmensinstituut vangt de problemen op tussen docenten en studenten of andere problemen waarmee studenten niet bij hun docenten terecht kunnen. SoVoLem regelt zelf de studietoelagen en studieleningen voor studenten. Er werd een overeenkomst afgesloten met de Dienst Studentenvoorzieningen van de K.U.Leuven opdat de studenten aan het Lemmensinstituut zouden kunnen profiteren van dezelfde voorzieningen als de studenten van de K.U.Leuven. Huisvesting, sociale dienstverlening, studiebegeleiding, gezondheidszorgen, maaltijd-service (Alma) en sport zijn inbegrepen in hetzelfde akkoord.

Algemeen Secretaris Wittewrongel van het Lemmensinstituut geeft toe dat niet veel studenten zelf naar de diensten van het Van Dalecollege zullen stappen (Huisvesting, Sociale Dienstverlening, Studiebegeleiding, Gezondheidszorgen) en dat deze diensten waarschijnlijk niet voldoende bekend zijn bij de studenten. Toch heeft hij er vertrouwen in dat studenten in nood toch de weg wordt gewezen, met 480 studenten blijven de contacten veel persoonlijker. Docenten hebben met elke student individuele contacturen. Er wordt dan ook vooral op hen gerekend om problemen te detecteren en studenten door te verwijzen zodat ze aangepaste hulp krijgen indien nodig. De docenten zelf krijgen geen vorming om deze begeleiding te verzorgen. De sociale dienstverlening blijft vooral afhankelijk van de "snelle informele kanalen".

VISITATIECOMMISSIE (4): MASTERS IN LAW (CONSTITUTIONAL LAW OF THE EUROPEAN UNION)

"Iemand? Toe? Komaan!"

Master of Laws: het lijkt wel de titel van een film met Jean-Claude Van Damme in de hoofdrol als steradvocaat/strijder tegen het kwade. Geen actiefiguren met sterallures in de aula te bespeuren echter.

Wouter Decoster

Bij het betreden van het zaaltje maken we kennis met heel uiteenlopende nationaliteiten en stijlen. De schuchtere Japanner van 33, de sympathieke Spaanse van 27, de enthousiaste Griek (slechts 23 lentes jong). Zelfs een verdwaalde Kosovaar blijkt zijn heil te zoeken in Europees recht. Je bent niet meer zo jong en je wil graag wat meer? Welkom in Master of Laws.

Wij betreden met een latent doch aanwezig minderwaardigheidscomplex deze kleurrijke aula. Voorwaarde om les te volgen in deze richting is immers in het bezit zijn van een *master* in de rechten en van een *aptitude assessment*. Weten wat een *aptitude assessment* betekent is één zaak, het hebben een andere.

AANKLAMPEN

Op het bord stond reeds "C-66/04 vs EPaC en C-436/03 EP vs Council". Het eerste gesproken woord moest nog vallen en het wordt al duidelijk dat rustig meevolgen of

zelf maar iets begrijpen van deze les er niet in zit. Maar deze kleine tegenvaller kan ons niet ontmoedigen, dapper klampen we aan.

Een elementaire basiskennis van het Engels schijnt een theoretische vereiste te zijn. In praktijk lijkt vergevorderd Engels meer aangewezen. Hoe hard we ook proberen, we slagen er maar niet in ook maar één moer te begrijpen van wat de professor vooraan aan het proclameren was. Telkens wanneer we de indruk krijgen te begrijpen waarover de spreker vooraan het had, zwierde deze er weer een artikel bij. In een half uurtje tijd passeren de artikels C-106/73, C-86/3, 74 en artikel 9 paragraaf 2 de revue. De krullenbol, hij lijkt wat weg te hebben van menig jeugdheld Dik Trom, beweegt vurig heen en weer om zijn woorden extra kracht bij te zetten. Hij zegt niet zomaar: 'On top of the article', hij beeldt de zin ook praktisch uit. Dit gebeurt in zeer berekende stappen. De basis is een groteske stapbeweging naar links. Vervolgens komen zijn armen zijn benen te hulp: ze zoeven door de lucht naar dezelfde kant. Om *the article* zo accuraat mogelijk uit te beelden plooit hij zijn handen in een vorm zodat er een denkbeeldige doos in geplaatst kan worden. Afwerken gebeurt door de armen zachtjes te laten zakken en de handen uit de vorm te halen. Ideaal opdat ook doven, slechthorenden, scharminkels die gespiekt hebben op het toelatingsexamen of stiekeme bezoekers zouden kunnen volgen. Althans, dat zal toch de bedoeling zijn

geweest van het mimespel met geluid. Na 25 minuten geeft een studente er echter de brui aan. De eerlijkheid gebiedt ons te zeggen dat, na een blik door de aula, ze er het minst uitzag als toprechter in wording. De roze Allstars, paars-roze gestreepte kniekousen en olijk jurkje onder een blond kopje stralen niet echt de autoriteit uit van een bekleedster van een of andere hoge functie. Het zijn harde wetten die gesteld worden.

Het vertrek van de alternatieve deerne laat de enthousiaste professor echter niet aan zijn hart komen. Integendeel zelfs, met extra inzet werpt hij zich in een nieuw arsenaal bewegingen. In dit lokaal wordt getornd aan de welbekende wet van actie en reactie. Hoe meer de prof zich in het zweet beweegt, des te meer de loomheid van de klas opvalt. Een veelbeproepte methode om daar paal en perk aan te stellen is vragen stellen aan de klas. Deze techniek kennen we al vanuit de papschool. Het is een heuse openbaring dat zelfs masters of Law bij de les moeten blijven of het risico lopen een vraag aan hun been te krijgen.

DEUGNIET

"Wie herinnert zich nog wat we in de les over het milieu en de Europese Commissie gezien hebben?" De stilte die erop volgt, is oorverdovend. De prof laat zich niet uit zijn lood slaan en herhaalt de vraag een tweede maal, schijnbaar achteloos. Het glimlachje op

zijn gelaat straalt iets deugnieters uit. Bij het herhalen van zijn vraag, voor de derde maal, beginnen zijn armen in actie te komen. Hij beweegt ze in een houding waarin Jezus zijn laatste fatale momenten beleefde en blijft op deze manier staan. "Iemand? Asjeblieft? Komaan, ik heb het praktisch letterlijk gezegd!" Weer geen antwoord. Na enig flapperwerk met de armen duidt de rode blos dan maar zelf iemand aan. Het slachtoffer mompelt wat, waarop de prof zelf het juiste antwoord geeft.

Wanneer de les verder gevorderd is en hij met al het gesticuleer van dienst, weer een vraag stelt, breekt de verscheurende stilte opnieuw aan. Dit ontlokt hem de giftige opmerking: "Is hier eigenlijk wel iemand vertrouwd met de *legal basis*?" Een pijnlijke belediging voor de masters, leek ons. Die namen het echter licht op, lachten wat schaapachtig en zwegen verder. Daar liet de prof het echter niet bij, de klas moest en zou zweten. 'Jij daar, wat is *legal basis*?', vraagt de prof haast radeloos. Een langgerekte euhm volgt. Blijkbaar staan we niet alleen. Zouden er eigenlijk studenten zijn die wel mee zijn?

Prof: Gastdocent
Wie: Masters in law in hun respectievelijk thuisland
Waar: DV3 - room 01.19
Wanneer: Vrijdag van 14 tot 16 uur

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

sociale dienst • juridische dienst • jobdienst
studieadvies • huisvestingsdienst • Alma
medisch en psychotherapeutisch centrum

Studentenvoorzieningen: Het Van Dalecollege opent zijn deuren

25 oktober 2006 van 16u tot 19u
Van Dalecollege, Naamsestraat 80, 3000 Leuven

Quiz voor studenten met massa's mooie prijzen
(fiets, bioscooptickets, go-pass, ...)

VAN HARTE WELKOM AAN ALLE GEÏNTERESSEERDEN

Info op www.kuleuven.be/dsv

(advertentie)

NOTA VAN BRITS MINISTERIE VAN ONDERWIJS
ZORGT VOOR COMMOTIE

Britse docenten moeten moslims bespioneren

Toen *The Guardian* vorige week beslag legde op een interne nota van het Britse ministerie van Onderwijs, rolde een golf van verontwaardiging door Groot-Brittannië. Het document, weliswaar een *kladversie*, roept universiteiten op om uit vrees voor nieuwe terroristische aanslagen islamitische studenten in de gaten te houden.

Tom Van Brussegem

De nota werd vorige maand voorgelegd aan een beperkte groep officiële raadgevers en vond afgelopen week — tot ergernis van de Britse overheid — zijn weg tot bij de pers. Het Ministerie van Onderwijs zit uiteraard erg verveeld met de zaak en wringt zich in alle mogelijke bochten om het document te nuanceren. Het erkent wel dat het al langere tijd nauw samenwerkt met de Britse geheime dienst.

HEATHROW

De hetze tegen islamitische studenten aan de Britse universiteiten is een uitwas van de verijdelde terroristische aanslagen op Heathrow afgelopen augustus. Toen bleek dat de bidruimte in de London Metropolitan University een centrale rol speelde als verzamelpaats voor extremistische strekkingen. Bovendien studeerde één van de verdachten aan deze instelling en was hij voorzitter van de plaatselijke islamitische studentengroep.

Deze dreiging werd nog versterkt toen een voormalig lid van *Hizb ut-Tahrir*, de grootste Britse islamitische studentenorganisatie, ervoor waarschuwde dat campussen — nog meer dan moskeeën — een broeihaard zijn voor radicale ideeën. “De integratie van jonge moslims laat te wensen over.” Dat kan komen doordat ze bijvoorbeeld geen alcohol mogen nuttigen in tegenstelling tot hun Britse leeftijdgenoten. “De gebrekkige integratie isoleert de jongeren en biedt een dankbare voedingsbodem voor het discours van extremistische strekkingen.”

DE NOTA

De publieke opinie heeft vooral problemen met het gebrek aan nuancering in de nota. Ook rijzen er grote vragen bij de verhouding van de maatregelen tot de problematiek. De radicale ideeën zijn niet wijd verspreid. Maar er zijn aanwijzingen dat universiteitsstudenten betrokken zijn bij met terrorisme verwante activiteiten,” staat er in de nota te lezen. De draconische maatregelen lijken helemaal niet in verhouding met de werkelijke dreiging. De schrijvers voorzien sowieso

problemen als het gaat om medewerking van de instellingen. “De universiteiten zullen ongetwijfeld bang zijn om de informatie over vreemd gedrag door te spelen, uit vrees om als geheime politie afgeschilderd te worden.” Een vrees die gegrond blijkt want de nota valt bij weinig instanties in goede aarde en van over heel de wereld stijgen er verontwaardigde stemmen op. Een leider van de islamitische studentenbeweging liet zich ontvallen dat “het lijkt alsof je schuldig bent totdat je onschuldig is bewezen”.

STUDENTENKOEPEL

Ook de Britse studentenkoepel NUS staat op haar achterste poten. Het viseren van studenten op basis van hun afkomst of voorkomen is uiteraard ontoelaatbaar. Toch is de koepel naar eigen zeggen niet blind voor de problematiek. NUS voert een strak beleid tegen organisaties als *Hizb ut-Tahrir*. “We weren die organisatie uit onze studentencafés en op die manier geven we terroristen geen platform.” Vreemd genoeg past deze repliek precies in het discours van de nota waartegen de koepel zich wil afzetten. Door de deur te sluiten voor deze organisatie, die in principe enkel de islamitische studenten vertegenwoordigt, staat elk lid van deze organisatie met de rug tegen de muur. En nogmaals krijgen deze studenten de stempel “terrorist” op het voorhoofd gedrukt.

ONDERWIJS IN NEDERLAND:
DE INVOERING VAN
LEERRECHTEN

“Een rugzakje geld”

Studerend Nederland staat een grote verandering te wachten. De “leerrechten” komen eraan, vroeg of laat. En daar is lang niet iedereen het mee eens.

Ianthe Bato

Leerrechten zijn rechten waarmee studenten onderwijs kunnen volgen aan het wettelijke, lage tarief. Ze zijn dus te vergelijken met wat voormalig staatssecretaris Onderwijs Mark Rutte, die het idee opperde, een “rugzakje met geld” noemde, waarmee je zelf onderwijs kunt inkopen. Elke student krijgt leerrechten voor de volledige studieduur van de gekozen opleiding plus één jaar uitloop. Als een student dus kiest voor het volgen van een driejarige bachelor en een eenjarige master krijgt hij of zij in totaal voor zes jaar leerrechten. Wanneer een student zijn of haar leerrechten heeft opgebruikt moet hij of zij het hogere collegegeld betalen.

COLLEGEGELD

De huidige situatie is als volgt: universiteiten worden door de overheid betaald per afstuderende student. Nederlandse studenten betalen momenteel altijd evenveel collegegeld, ongeacht hoe lang ze al studeren. Wel houdt de studiefinanciering — de overheidstoelage voor studenten — op een gegeven moment op. Met de invoering van leerrechten zal er aan de studiefinanciering fundamenteel niet veel veranderen. Wat wel kan veranderen is het collegegeld. In het nieuwe systeem bepalen de universiteiten en hogescholen dat zelf. Tenminste zolang het niet meer is dan het dubbele van het normale collegegeld. Bovendien verandert door de leerrechten het financieringsstelsel voor het hoger onderwijs. Het aantal studenten dat zijn leerrechten ‘inzet’ aan een instelling, en niet het aantal studenten dat er afstudeert, bepaalt dan hoeveel geld de instelling van de overheid ontvangt.

De leerrechten hebben twee doelen. Allereerst moeten zij tot gevolg hebben dat studenten een betere studiekeuze maken en harder studeren. Ook zou door de leerrechten de kwaliteit van de opleidingen omhoog gaan: elke vertrekkende student kost een universiteit immers inzetbare leerrechten, en dus geld.

SPOEDWET

Dat de leerrechten binnenkort worden ingevoerd is zo goed als zeker. De huidige commotie betreft vooral de spoedwet die invoering ervan al in september 2007 mogelijk moet maken. Staatssecretaris van onderwijs Bruno Bruins wil de spoedwet doordrukken voor de verkiezingen van 22 november. Op 30 oktober, de laatste dag dat de Tweede Kamer bijeen is, moet over de wet beslist zijn. Volgens de Landelijke Studenten Vakbond (LSVb) misbruikt Bruins de spoedwet om er andere regelingen in mee te smokkelen. De spoedwet is tegelijkertijd te uitgebreid en niet specifiek genoeg, zegt LSVb-voorzitster Irene van den Broek. Zo staat er in de wet bijvoorbeeld amper iets over het profileringsfonds of over de kost van het instellingscollegegeld. Aan de andere kant staan er in de spoedwet ook al delen van de nieuwe wet op het hoger onderwijs, een wet die pas later aan bod zou moeten komen. De bezwaren tegen de spoedwet zijn afgelopen dinsdag aan de Tweede Kamer voorgelegd. Nu is het wachten op 30 oktober.

ERASMUSDAGBOEK: BRAM IN TORONTO (2)

Patat, geen gezever

“De aanbodcurve maakt ten gevolge van deze schok een translatie naar boven.” Dit was Leuven. “So, what happens next is that this baby goes up.” Dit is Toronto. Merkt u het verschil? In Toronto spreken ze Engels.

Bram Delen

De Britten schijnen nog het meest last te hebben met deze cultuurshock, hoewel ook de Franse uitwisselingsstudenten de wenkbrauwen fronsen: “Baby?” Verder worden professoren met de voornaam aangesproken. De geijkte formule gaat als volgt. Student: “Professor, Can I.” Professor: “Please, call me Greg.” Vooral bij de Britse studenten durft het dan wel eens mislopen: “Oh sorry professor Greg, I thought your name was Jump.” Professor: “The name is Jump, Greg Jump.” Vette knipoog. Britse student (die op pijnlijke wijze de verwijzing naar ‘zijn’ beruchte geheimagent niet door heeft): “Oh I see, professor Jump.”

Nu mogen we er ook geen karikatuur van maken. Naast Greg, Matt en Michael, geven natuurlijk ook professor Hamilton en professor Dewees les in Toronto. Er zijn ook professoren die manchetknopen dragen met hun initialen op. Dat is

dan weer iets wat in Leuven niet zo heel vaak voorkomt — tenzij dan aan de faculteit rechten, maar die staat nu ook niet meteen bekend om haar goede smaak. Vergis je echter niet: achter de Noord-Amerikaanse façade van jovialiteit gaat een nuchtere mentaliteit schuil — haast Zwitsers. Canadezen zijn op alles voorbereid en nogal — wel ja, hoe zeg ik het beleefd — berekend. Het contrast met de Belgische gang van zaken kan soms niet groter zijn.

DE EEUWIGHEID

Een vriend van mij, die er een sport van maakte om zijn papers ver na de deadline in te dienen, kwam er in Leuven meestal zonder al te veel kleerscheuren van af. Ooit stelde zijn briefje dat een schandalig laat ingediende paper begeleidde: “Geachte professor Etambala, ik weet dat ik enkele weken te laat ben met het indienen van deze paper, maar zeg mij in alle eerlijkheid: wat betekenen enkele weken in het licht van de eeuwigheid?”

In Toronto hebben ze een antwoord op deze retorische vraag: minus 5 procent per dag. Wie blijft schrijven aan zijn mid term test terwijl er een duidelijke “pens down” heeft geklonken: minus 25 procent. Ik heb het met eigen ogen gezien.

Gesputter en ‘bijna traantjes’ van een schattig meisje, beantwoord met een glimlach: “Sorry, but these are the rules and you know that.” Patat, geen gezever.

Waar aan de K.U.Leuven elke aula die heerlijke jaren ‘50 sfeer uitademt door de kruisbeelden aan de muur, worden de leslokalen aan de universiteit van Toronto gesierd met: “The university is not responsible for personal property left in the classroom.” Het is maar voor het geval u de universiteit voor de rechtbank daagt, omdat ze uw pennenzak niet meer terug vinden. Zomaar even een café binnensluipen om van de sanitaire voorzieningen gebruik te maken? Foei! Het is trouwens onmogelijk want u moet eerst langs de kassa (bars hebben hier een heuse kassa, geen “schuif” zoals bij ons) om de sleutel te vragen. En wie goed tussen alle sympathieke reclame voor Stella en Heineken kijkt, ziet hier en daar een bord met daarop de waarschuwing dat een bestelling na acht uur ‘s avonds minstens vijf dollar per persoon moet bedragen. Zoniet wordt u vriendelijk verzocht op te hoepelen en plaats te maken voor kapitaalkrachtiger cliënteel. U vindt dat vernedderend? Nou nee, het is eerder een kwestie van winstcalculatie. Die berekenende jovialiteit heeft ook zijn voordelen. Zo wordt u hier in de plaatselijke supermarkt niet bekeken met die Belgische blik van “wat komt gij hier zoeken kameraad?”

Camillo Torres

Op hun kot prijken T-shirts vol trots: “aan de rand van de beschaving”. Of dat letterlijk of figuurlijk moet worden opgevat, laten we voorlopig in het midden. De beschaving eindigt hier, in dit geval: op het einde van de Brusselsestraat. Groot en grijs lijkt Camilo Torres vreselijk kil en anoniem. Erik, Lotte, Niels, Marlies en Melissa, vijf rasechte Torresianen bewijzen maar al te graag het tegendeel.

Veto: Maar liefst 375 studenten leven hier samen. Dat vergt toch een behoorlijke coördinatie?

Torresianen: «Torres is onderverdeeld in tien blokken, die op hun beurt dan weer opgedeeld zijn in gangen die variëren van 12 tot 18 koten. Elke gang heeft zijn eigen keuken, douches en toiletten. Er wordt ook een gangvertegenwoordiger gekozen om maandelijks samen te komen met de residenten op de bewonersraad.»

«De zes residenten zorgen er voor dat iedereen tevreden blijft. In geval van nood kan je steeds de resident van wacht opbellen. Ze begeleiden ook de verschillende comité's die het sociale contact tussen de bewoners trachten te stimuleren. De comité's zelf bestaan dan weer uit enthousiaste Torresianen. Zo is er het Bar- en Feestcomité - jawel, de Torresianen hebben hun eigen bar -, het Filmcomité en het Muziekcomité. Daarnaast is er het jaarlijkse galabal, de stripbib en de voetbalcompetitie waarbij de verschillende residenties strijden voor de wisselbeker. Voor de nieuwelingen organiseren we de Ludieke rondleiding en een peter- en meteravond. Binnenkort is het bovendien weer tijd voor onze tweejaarlijkse feestweek met activiteiten als een Nederlandstalige jeneveravond, een quiz en de provinciezuip. Voor elk wat wils dus. Maar natuurlijk draagt ook elke gang zelf zijn steentje bij tot een gemoedelijke sfeer. Van samen koken tot playbackshows; of gewoon gezellig samen zijn.»

RAZZIA

Veto: Het cliché over de strikte regels en controle op residenties gaat hier dus niet op.

Torresianen: «Absoluut niet. Ik denk zelfs dat wij hier meer vrijheid hebben dan op een privaat kot, waar men toch rekening moet houden met de eisen van de kotbaas. Als een voortvluchtige Armeniër (*Artusj Kazarian, die in 2005 na de schietpartij in een Leuvense café uit de handen van de politie kon ontsnappen, nvdv*) zich hier schuil kan houden, zegt dat al genoeg over die bewuste controle natuurlijk. Niet veel studenten kunnen je vertellen dat ze 's ochtends ooit door dertig flikken uit bed werden gezet voor een razzia!»

Veto: Hebben jullie zelf al ervaren dat mensen vooroordelen hebben?

Torresianen: «Soms zie je mensen inderdaad wel hun wenkbrauwen optrekken, maar zeker niet iedereen. De grootste misvatting is dat wij om 12 uur allemaal netjes binnen moeten zijn. Er zijn echter ook mensen die maar al te goed weten dat het er hier vaak socialer aan toe gaat dan op een privaat kot. Zij vinden het juist tof dat je met zoveel studenten samen leeft.»

«Sommigen durven wel eens een beetje meewarig doen over het feit dat je op een residentie zit, maar diep van binnen zijn ze allemaal jaloers op de unieke sfeer hier die hier heerst!»

Als we dan tenslotte vragen om in één woord te omschrijven wat Torres voor hen betekent, klinkt het verontwaardigd dat het werkelijk onmogelijk is om dat zo kort samen te vatten. Twijfelend vallen er woorden als *sociaal* en *vriendenschap*. Tot er dan plots iemand iets zegt waar iedereen meteen volmondig mee instemt: “Torres, dat is toch een beetje thuis”.

“WAAROM ZITTEN DIE P

Achter de schermen

“Studenten die ervoor kiezen om een kamer in een residentie te huren, willen meer dan alleen maar een dak boven hun hoofd,” volgens de kotgids van de K.U.Leuven. Wat houdt dat ‘méér dan’ in? “Strengere regels, weinig privacy en vuile keukens,” zegt de ene. “Veel vrienden, leuke activiteiten en een gezellige sfeer,” beweert de andere.

Er bestaat niet zoiets als ‘de residentie’. Zo zijn er gesubsidieerde en niet-gesubsidieerde residenties en zijn er peda's voor jongens en meisjes apart. Sommige liggen in het centrum en andere juist buiten de ring of ver weg op een heuvel. Verder bestaan er in Leuven residenties, waar residenten een ondersteunende functie opnemen voor mensen met een handicap, de zogenaamde omkaderingsresidenties. Tenslotte kunnen mensen die een religieuze opleiding volgen, samenwonen in residenties die daarvoor ingericht zijn.

Ook al is elke residentie anders, één ding hebben ze gemeen: ze moeten allemaal vechten tegen

Keizersberg

Reeds van ver zie je moeder Maria's betonnen afdruk over de Mechelsestraat waken. Achter haar hoedt God zijn schapen: daar bevindt zich abdij Keizersberg. Kris Op de Beeck, beter bekend als *vader abt*, is hoofdverantwoordelijke van de studentenresidentie, die zich in de westervleugel bevindt.

Vader abt: «Op het einde van de 19de eeuw heeft de abdij van Maredsous deze terreinen opgekocht met als doel dicht bij de universiteit onderdak te bieden aan hun studerende paters. Op een bepaald moment zaten hier 120 monniken, van alle abdijen in België. In de jaren '60, toen er plots veel minder paters waren, is in samenwerking met de universiteit de voorvleugel verbouwd tot de huidige studentenresidentie. Vandaag wordt studentenconcentratie Keizersberg (SCK) volledig door onszelf gerund. We kunnen 68 mannelijke studenten huisvesten.»

«De vraag om meisjes toe te laten circuleert al een paar jaar, maar vooral de studentengroep zelf ziet dat niet zitten. Ze vreest dat die andere manier van samenleven het karakter van de peda grondig zou veranderen.»

Veto: Hoe verloopt de samenwerking tussen studenten en paters?

Vader abt: «Studenten zitten in een volledig aparte vleugel, met deuren afgescheiden van de rest van de abdij. De relatie geschiedt voornamelijk via mij. Het lijkt me beter dat ieder zijn eigen leefwereld heeft.»

«Een vijftiental studenten maken wel nader kennis met het abdielven. Het betreft een kleinschalig project, Monte—casino genaamd. De studenten in kwestie willen zich religieus uiten: ze dineren met ons, gaan twee keer per jaar op bezinningsweekend en hebben gebeds- en gespreksavonden met een eigen karakter.»

GERSTENAT

Veto: Klopt het dat u de studenten iedere zondagavond een abdijbier aanbiedt?

Vader abt: «Dat is om de groepssfeer te bevorderen. Andere wekdagen heeft iedereen zijn eigen activiteiten, dus zondag is de ideale avond om zoveel mogelijk mensen van het kot samen te brengen. Wat ooit begon met een eenmalige traktatie, is ondertussen uitgegroeid tot een heus instituut. Er worden ook tal van andere activiteiten georganiseerd, maar daar weet de preses meer over te vertellen.»

Stef Vliegen, preses: «Op Keizersberg werken we met een vast presidium. Gemiddeld één keer om de twee weken wordt er een activiteit georganiseerd. De cantussen staan natuurlijk het hoogst in de hiërarchie. Alcohol is een vaak terugkerend element in onze activiteiten, het bevordert nu eenmaal de groepssfeer. Ik denk bijvoorbeeld aan de avond van de toog, de SCK-fuif of aan het bal marginal. Daarenboven organiseert vader abt jaarlijks een interactieve quiz, waarvan de opbrengst naar een goed doel gaat. Hij laat ons vrij om zelf met nieuwe ideeën op de proppen te komen. Vorig jaar was de zuiderse avond een groot succes, en dit jaar staat er voor het eerst een nachtspel op het programma.»

Veto: Hoe verloopt de integratie van nieuwelingen?

Vliegen: «Opperbest! De week voor de start van academiejaar zakken we gezamenlijk af naar de Ardennen. Daar staan verschillende groepsversterkende activiteiten op het programma, zoals paintball en kajak. Na de instapweek zijn de nieuwelingen perfect geïntegreerd in de groep.»

«Jammer genoeg gunnen veel jongens Keizersberg geen kans bij hun zoektocht naar een kot. Het religieuze schrikt hen af. In werkelijkheid is dit echter het tofste kot van Leuven. Zo zie je maar: stille waters, diepe gronden.»

Justus

Over het Justus Lipsiuscollege, gevestigd tussen twee armen van de Dijle, zou men denken dat studenten zouden onder meer naar de stad verlaten en verplicht zijn dagelijks te komen. Bovendien heeft de omgeving de afdeling er gesuggereerd dat de sfeer en de decoratie zouden kunnen passen in dit decor.

Deze ietwat oubollige uitstraling is wel de kleine nuancerings. Het eerste misverstand was dat het om een kloostergemeenschap, maar wel om een klooster was. Het is dus altijd al een *peda* geweest.

SLEUTEL

Natuurlijk is er ook de befaamde sleutel. Buitenwereld - en binnenwereld - inde de nacht. Het mogen niet blijven overnachten, om 23.30u kunnen studenten na 23.30u enkel naar de stad. De nachtsleutel gaan halen bij een subregent. Het op de goede gang van zaken. Sterke sleutels zijn trouwens niet meer dan een minpuntje, maar heeft ook een groot belang. Het is om in de gangen vreemden met nader kennis te maken. Aangezien de sleuteluren rond eten en drinken, is het ook een nachtsleutel op te halen.

Ontbijt en avondmaal in de Alma zijn ook mogelijk. Van een kamer. Dit impliceert echter niet dat je er de avond in de Alma te eten. Dagelijks eten in de Alma is buitenstaander misschien vreemd of onbegrijpelijk, maar eigenlijk doen talloze Leuvense studenten het zelfde.

IM

Om te peilen naar de sfeer op de residentie, heeft de voorzitter van hun studentencoördinatie een onderzoek opstelling van de jaarlijkse barbecue in de Alma. In tegenstelling tot op vele andere peda's zijn er hier veel activiteiten gebeuren niet per gang, maar per werkgroepen gecoördineerd. Deze activiteiten omvatten voetbalwedstrijdjes, filmavonden, cocktailparties, ook deze barbecue. Wij beseffen maar al te goed dat we hebben. Een fout beeld, want in tegenstelling tot de andere zijn er hier veel mensen die zich engageren in het actief, maar ook in het Leuvense nachtleven.

Elk jaar is er trouwens een enorme nachtfeest. Justus Lipsius heeft duidelijk

Colofon:

Gertie Defraeye, Ken Lambeets, Eve Jansens, Kristien Geurts & Lis

Foto's:

Kris Vanelderden & Nele Van Donin

“PEDA’S TOCH ZO VOL?”

Van vijf residenties

stereotypen. Sommige studenten kijken neer op gesubsidieerde residenties of verkondigen grijsgedraaide clichés. Een vaak voorkomend cliché is dat je op een residentie geen tijd of ruimte voor jezelf zou hebben. Steeds meer studenten zijn op luxe gesteld en worden onwel bij de gedachte een toilet te moeten delen met een vreemde. Schuchtere studenten vrezen dat ze op een residentie met een groep studenten geconfronteerd worden die al jaren vrienden zijn en dat zij daardoor zelf uit de boot zullen vallen. Een ander hardnekkig vooroordeel blijkt te zijn dat op elke residentie een avondklok geldt, zodat je op tijd binnen moet zijn of dat er geen logés welkom zijn.

Hoe verdeeld de meningen van buitenaf zijn, zo eensgezind vormen de studenten binnen de muren van de residentie vaak een hechte groep. Er is meestal een presidium dat zowel sportieve als studentikoze activiteiten organiseert. Een residentie lijkt vooral een ontmoetingsplaats, waar soms jarenlange vriendschappen ontstaan.

Lipsius

gevestigd in de Minderbroedersstraat doen veel verhalen de ronde. De na 23.30u hun kot niet meer mogen samen te eten in hun eigen Alma. Illures van een oud klooster en wordt e 170 bewoners best wel eens goed

degekelijk misleidend, hoog tijd dus voor een and is dat “de Just” nooit een klooster is euw in Neogotische stijl opgetrokken, niet om studenten in te vestigen. Justus Lipsius

ELUREN

nachtsleutel. Dat systeem komt naar de erdaad ietwat regulerend over: bezoekers 30u gaat de poort vast. Ook van binnenuit r buiten als ze tijdens de sleuteluren een t, één van de drie medestudenten die letten verhalen over een limiet op het aantal n verhalen. De nachtsleutel lijkt misschien voordeel. Na een nachtje stappen is er geen minder goede bedoelingen tegen het lijf te enstijd zijn, is het een kleine moeite om snel

tten bovendien inbegrepen in de huurprijs dat een student *verplicht* is om elke morgen en in dit studentenrestaurant kan voor een aaangenaam overkomen, of net niet, maar en - die niet zelf hun potje willen koken -

AGO

ze residentie, spraken we even met de , Tom Van Daele. We troffen hem aan bij de le binnentuin. “Hier op de Just hebben wij, s, een goed uitgewerkte studentenwerking. g, maar worden vanuit verschillende werkgroepen organiseren onder meer tailfeestjes, een kotweekend en natuurlijk al te goed dat we ons imago tegen ons telling tot de algemene opinie over dit kot, eren. Niet alleen binnen deze peda zijn ze n studentenleven.”

e wachtlijst om binnen te raken op deze veel succes bij de Leuvense student.

elot Jansens

anck

Servotte

Het lokte heel wat nieuwsgierige blikken toen er in de Parkstraat een nieuwe residentie verrees. De residentie is modern, heeft grote ramen, balkons, en is vlakbij Alma 2, de aula Max Weber en het stadspark gelegen. Al voor het tweede jaar op rij wonen er studenten. De omkadering voor studenten in een rolstoel is er nog aan zijn proefstuk toe.

Thomas Vervoort: «Sinds dit jaar zitten we met twee rolstoelgebruikers in een omkaderingsgroep. Veertien mensen helpen me bij dagelijkse bezigheden, zoals een broodje halen en me in bed leggen. Ze hoeven slechts vier uren per week beschikbaar te zijn. Er zijn mensen die meer hulp nodig hebben in de andere omkaderingsresidenties. De studenten die hiervoor kiezen zijn doorgaans zeer gemotiveerd.»

Veto: *Is het gebouw goed aangepast aan jullie noden?*

Thomas: «Het complex was oorspronkelijk niet bedoeld voor omkaderingsgroepen. Er zijn dus nog veel tekortkomingen. Het is leefbaar voor mij - ik ben redelijk mobiel - maar voor sommige anderen is het moeilijker. De beloofde automatische deuren zijn er nog steeds niet, en een aantal lichtschakelaars staan te hoog. Toch ben ik tevreden over de aangepaste badkamer die we gekregen hebben.»

Veto: *Hoop je nog op een verbetering van de situatie?*

Thomas: «Ik hoop er niet meer op. Binnen enkele jaren worden we waarschijnlijk weer in een andere residentie geplaatst, maar die is ook niet aangepast. Toch zit ik liever hier dan op mijn vorig kot, het Van Dalecollege. De kasseien maken het de rolstoelgebruikers echt moeilijk en de inrichting van het gebouw was erg onlogisch.»

BAND

Veto: *Zijn er specifieke criteria voor de bewoners?*

Thomas: «De geïnteresseerde studenten moeten op gesprek komen. Dat is om zeker te zijn dat ze goed weten waaraan ze beginnen en om te vermijden dat iemand een jaarlang geen hand uitsteekt.»

Veto: *Hoe is de sfeer in jouw omkaderingsgroep?*

Thomas: «Ik ben heel tevreden met mijn groep dit jaar. Iedereen werkt nauw samen. We zitten 's avonds vaak samen met een hoop mensen in de keuken en we organiseren ook activiteiten buitenhuis. Het leukste is dat de groep ook zonder mij samen optrekt. Dat wil zeggen dat er een hechte band is en mijn initiatief niet het enige is dat ons bijeen brengt. Ik ben in de eerste plaats een medestudent, en dan pas een rolstoelgebruiker.»

Veto: *Hebben jullie contact met de rest van de residentie, daar waar geen omkaderingsgroepen zijn?*

Thomas: «We komen de andere studenten van de residentie tegen in de grote TV-ruimte. Daar kijken we geregeld samen naar het voetbal. Er is ook een kotfeestje geweest, maar een heuse kotfuif hebben we nog niet georganiseerd. Verder is er vooral contact op de vergaderingen voor het hele kot. Naast de studenten wonen hier ook gastdocenten. Maar met hen hebben we weinig contact.»

Veto: *Een globale conclusie?*

Thomas: «Het is hier zeer goed vertoeven, ondanks de vele ‘kinderziektes’ van het gebouw. Gelukkig staat er altijd iemand klaar om te helpen, dat compenseert heel wat.»

Vesalius

De bonte kleurenmix waarin het gebouw binnenin is geschilderd, lijkt wel een metafoor voor de multiculturaliteit van zijn bewoners. De Vesalius-residentie wordt voor het grootste deel bevolkt met buitenlandse studenten uit alle werelddelen.

De meeste studenten verblijven hier slechts enkele maanden, maar ze keren ook regelmatig terug naar Vesalius. Niet alleen erasmussers, ook doctoraatsstudenten en internationale onderzoekers tref je hier. Op de drie verdiepingen zijn er op dit moment zo'n 65 kamers bezet. Een van de weinige Belgen onder de bewoners — en makkelijk uitspreekbare namen — is Veerle Serpieters. Ze is aan haar derde jaar toe op de Vesalius-residentie. “Om hier te zitten, moet je wel open van geest en multicultureel ingesteld zijn, maar dat ben ik altijd al geweest”. Je zou denken dat het niet altijd even makkelijk is om de cultuurverschillen tussen de bewoners te overbruggen, maar dat blijkt geen probleem te zijn. Conversaties worden uiteraard in het Engels gevoerd. Veerle hield er in ieder geval een hechte vriendschap met een Oegandees aan over. “Ik zou zeker eens naar Oeganda willen gaan, want ik heb er nu al zoveel over gehoord. Dan kan ik met mijn eigen ogen zien hoe het leven en de politiek er echt zijn.”

PANGAEA

Op het gelijkvloers van de Vesalius-residentie is het Pangaea-centrum gevestigd, met een levendig cafetaria. Je bent er als Belg meteen een vreemde eend in de bijt. De talen die er gesproken worden, variëren van Spaans en Engels tot Chinees en Perzisch. De meesten zitten er te kletsen, maar er worden ook veel culturele activiteiten georganiseerd, zoals danscursussen (buidansen, tango.) en conversatieklassen. Zo ook sport, bijvoorbeeld Braziliaans Yu-Yitsu, een cursus didgeridoo en daguitstappen om België te verkennen. Er liggen bovendien kranten in tien talen. Ook themafeestjes zijn er in alle soorten: Ethiopisch en Perzisch Nieuwjaar, maar eveneens een opeens erg traditioneel sinterklaasontbijt en kerstfeest.

Ivan Vander biesen, zelf antropoloog en deeltijds werkzaam in Pangaea, heeft het hart vol van de sfeer die er heerst. “De meeste mensen hier hebben een gezond cultuurrelativisme en hebben geleerd de culturele verschillen naast zich neer te zetten. Soms zijn er wel opvallende gewoontes. Wij zeggen vaak ‘danku’, maar als je dat tegen een Chinees zegt, schept het afstand omdat dat bij hen overbodig is wanneer je iemand goed kent.” Over internationale conflicten wordt niet noodzakelijk gepraat, bijvoorbeeld tussen een Amerikaan en een Afgaan. Ze gaan gewoon met elkaar om. “Oorlogen worden niet gekopieerd naar hier, diegenen die naar het buitenland trekken, zijn sowieso al minder radicaal”, aldus Ivan Vander biesen.

“De vooroordelen die wij hebben, bijvoorbeeld over moslim-meisjes, zie je zelden bevestigd. Je blik wordt verruimd en je staat niet zo afwijzend tegenover voor ons vreemde waarden.” Om het einde van het academiejaar te vieren is er steeds een grote barbeque met optredens, eigenlijk een afscheidsfeest. “Het grote voordeel is dat je contacten over de hele wereld hebt, erg handig als je graag rondreist.”

FLAT EARTH SOCIETY IN HET DEPOT

“We krijgen vanavond gegarandeerd klachten”

Peter Vermeersch' naam doet misschien niet bij iedereen een belletje rinkelen, maar de kans dat je zijn werk niet kent, is bijzonder klein. Hij voelt zich thuis in alle genres en kunstakken. Muziek voor dansvoorstellingen van Anne Teresa De Keersmaeker en Wim Vandekeybus, de soundtrack van Vincent Bals film *Minoes*, opera's componeren, nummers arrangeren voor muziklegendes als Arno en Raymond van het Groenewoud, het produceren van cd's van Think of One, dEUS en Magnus, hij doet het allemaal. Deze meneer ademt muziek, zelfs de ringtone van zijn gsm klinkt als een metronoom.

Jozefien Van Beek

Vorige week streek Vermeersch neer in Leuven in het kader van het Festival van Vlaanderen. In Het Depot bracht hij met zijn veertienkoppige band Flat Earth Society (FES), waarin hij zelf klarinet en saxofoon speelt, bewerkingen van het Ebony concerto van Igor Stravinsky, van muziek van Tom Dissevelt en van de marsen van Mauricio Kagel.

Peter Vermeersch: «We spelen die stukken op vraag van Mark Delaere, die het festival organiseert. Eigenlijk zaten we al vanaf het prille begin van FES met het Ebony concerto in ons hoofd. Het is er toen niet van gekomen omdat je aan die muziek eigenlijk niets mag veranderen. Nu hebben we de gelegenheid om het te spelen. We zorgen er wel voor dat het van ons is, en niet puur een opdracht. De erfgenen van Stravinsky beheren zijn werk en zien er op toe dat er niets verandert. We gaan vanavond dus gegarandeerd klachten krijgen. (glimlacht) Er zijn discussies geweest tussen Mark, de musicoloog, en wij muzikanten. Eigenlijk moet het stuk door 25 muzikanten gespeeld worden, wij zijn met veertien. Mark heeft er sterk voor gepleit om gastmuzikanten te vragen, maar ik heb ervoor gepleit om met ons veertien een bewerking te maken. Zo kunnen we het ook opnieuw spelen op een ander concert. Het is altijd onze filosofie geweest om ervoor te zorgen dat we de stukken die we in opdracht maken, kunnen meenemen in ons

repertoire. Als we nu zeven extra muzikanten gevraagd hadden, zouden die er telkens bij moeten zijn als we het stuk nog eens willen spelen.»

ONZEKERHEID

Veto: Voor het Festival van Vlaanderen Gent heb je met Roland in een compleet donkere zaal gespeeld. Hoe was dat?

Vermeersch: «Dat was heel tof. De zaal was compleet donker, je zag echt niets. Je merkt dat je oren spitsen worden, maar je bent wel totaal je oriëntatie kwijt. Ik had het idee om klarinet te spelen en ook een ander instrument mee te brengen, maar ik vond dat natuurlijk niet in het donker. (lacht) We hebben geïmproviseerd. Eigenlijk speel ik altijd met mijn ogen dicht als ik improviseer, ik stond dus in een donkere zaal met mijn ogen dicht. (lacht)

Veto: Je hebt samengewerkt met acteurs, dansers en muzikanten. Hebben zij een verschillende manier van werken?

Vermeersch: «De verschillen zijn zeer groot. De mentaliteit van muzikanten is heel anders dan die van acteurs. In het maken van dingen zijn de verschillen nog groter tussen de

personen met wie je werkt dan tussen de disciplines. Het is belangrijk om met mensen te werken die je ziet zitten. Bij theater kan je elk apart iets maken, de tekst, het decor, de muziek, en daarna een invuloefening maken. Zo werk ik niet graag. Ik vertrek liever van nul. Je vertoeft dan lang in onzekerheid en beetje bij beetje ontwikkelt zich iets. Je moet zeer alert zijn en er zijn weinig mensen die met die onzekerheid overweg kunnen. Iedereen brengt dan mee waar hij mee bezig is op dat moment. Zo ontstaat er iets dat je op voorhand niet kan uitdenken. In theater wordt er soms heel ver vooruit gepland. Ze vragen muziek voor een toneelstuk in 2008 met een bepaalde tekst en regisseur, maar misschien heb je daar als muzikant binnen twee jaar totaal geen zin meer in, maar je zit er wel aan vast. Dan moet je een soort reserve of pseudo-professionaliteit aanspreken en het toch doen. Ik vind het veel leuker om iets mee te brengen waar je dagdagelijks mee bezig bent en daarmee aan de slag te gaan. Bij muziek kan alles heel snel gaan. Je maakt iets, je repeteert en je bent vertrokken. Het zit in je repertoire en je kan optreden. Bij theater is het altijd pas voor over een jaar. Soms botst dat.»

ONDERSCHAT

«De muzikanten van FES zijn zeer verscheiden, ze komen uit verschillende werelden. Al die invloeden — folk, jazz, chanson, klassiek — komen samen. Er is een soort *FESisme*, maar je kan het niet duiden. We hebben geen manifest, maar er zijn onuitsproken wetten waardoor we weten wat we willen spelen en wat niet. Organisatorisch is het wel moeilijk om met veertien te spelen. Voor een programmator is het ook niet evident om ons te programmeren. Jazzfestivals doen het niet omdat we geen jazz spelen en rockfestivals willen het niet doen omdat het jazz is. Ik merk dat veel organisatoren hun publiek onderschatten. De organisator vindt onze muziek wel tof, maar wil ons niet programmeren omdat het geen jazz is terwijl het publiek ook niet alleen naar jazz luistert. Eigenlijk bestaat een jazzpubliek niet, het is ook een rockpubliek dat even goed noodgedwongen naar K3 luistert als ze kinderen hebben. (lacht) Dus dat loopt sowieso door elkaar.»

(foto Joris Bens)

www.acco.be

WETENSCHAPPELIJKE BOEKHANDEL

Maria-Theresiastraat 2-4
3000 Leuven

boekhandel@acco.be

Celestijnenlaan 200 P
3001 Heverlee

acco.heverlee@acco.be

DRUKKERIJ: OFFSET, DIGITAAL

Brusselsestraat 153
3000 Leuven

drukkerij@acco.be
digitaaldruk@acco.be

WETENSCHAPPELIJKE UITGEVERIJ

Brusselsestraat 153
3000 Leuven

uitgeverij@acco.be

(advertentie)

Stedelijk verval
(foto's Nele Van Doninck)

HAN VAN DER VEGT DRAAGT VOOR IN PROJECT 'COCAGNE'

Klank als uitgangspunt

Op vrijdag 27 oktober leest dichter Han van der Vegt voor uit eigen werk, vergezeld door muzikant Jan Frans van Dijkhuizen. Plaats van de handeling: de sfeervolle Molens van Orshoven.

Robby Vangeel

Veto: Een dichter is per definitie erg veel bezig met de relatie vorm/inhoud in zijn werk. Hoe gaat u daar mee om?

Han van der Vegt: «Ik heb altijd al veel belang gehecht aan de vorm. Buiten de vorm is er niks. Een diepe boodschap moet je in mijn werk doorgaans niet gaan zoeken, tenzij dan misschien in *Ratel*. Dit gedicht is in het bijzonder opgedragen aan Antwerpen, waar ik destijds ook woonde. Het vertelt over de migrantenproblematiek, als je dat al een boodschap kunt noemen.»

Veto: U schrijft niet meteen de meest toegankelijke poëzie. Is dat een bewuste keuze?

Han van der Vegt: «Toegankelijkheid is een heel moeilijk begrip, en bovendien erg relatief. Als ik iets voordraag zijn er heel andere dingen toegankelijk dan wanneer ik mijn publiek van op papier moet aanspreken. De keerzijde van het begrip toegankelijkheid is *uitsluiting*, en daar hou ik niet zo van. Je kunt toch niet schrijven als je voortdurend af moet vragen of ze

het wel gaan snappen. Je moet je publiek serieus nemen.»

Veto: Waarom kiest u ervoor uw gedichten zelf voor te dragen? Kunt u dat niet beter aan professionele acteurs overlaten?

Han van der Vegt: «Oh, maar het gebeurt wel dat ik acteurs vraag om een flink stuk voor te dragen. Door me met hen te meten, dwing ik mezelf tot alertheid, net zoals bij muzikanten. Meer moet je er niet achter zoeken. Ik vind het gewoon fijn om te doen.»

"Je moet je publiek serieus nemen"

Veto: Vanwaar de samenwerking met een muzikant?

Han van der Vegt: «Ik ben sowieso erg veel bezig met klanken, zoals ik eerder al zei schrijf ik erg vormgericht. Ik probeer me in mijn poëzie altijd zo compact en gevat mogelijk uit te drukken. Daarbij blijft de klank steeds het uitgangspunt.»

«Ik heb altijd al samengewerkt met muzikanten. Het hoeft niet per se, maar het geeft wel een meerwaarde. Op die manier dwing ik mezelf om bij de les te blijven. Ik moet me soms wat aanpassen, en het gedicht levend houden. De 'concurrentie' met een muzikant houdt me wakker. Bovendien is het fijn om af en toe een keer samen te werken met andere mensen.

Gedichten schrijven is een eenzame bezigheid. Ik kan een gedicht nu ook veel dieper uitwerken dan wanneer ik het alleen maar zou schrijven.»

Veto: Is de begeleidende muziek geïnspireerd op je gedichten of vice versa?

Han van der Vegt: «De poëzie is in dit geval de basis. De muzikant bouwt eromheen. Ik werk meestal met jazz-musici, mensen die het improviseren in de vingers hebben. Het gaat echt om de interactie tussen muziek en woord, dus de muziek wordt zeker niet gereduceerd tot sfeergeluiden.»

Veto: Tenslotte: hoe is deze eigenste voorstelling tot stand gekomen?

Han van der Vegt: «Het initiatief voor dit project kwam van Didi de Paris. Ik heb wel zelf muzikant Jan Frans van Dijkhuizen aangesproken.»

didideparis.wordpress.com. De eerste drie mensen die een mailtje sturen naar didi.deparis@chello.be worden beloond met een vrijkaart!

*ze verrijzen uit pleepotten, putten in de straat
en dolen, de navelstreng over de schouder
in gevonden, gestolen of geleende kleren
de stad door die ze aannemen als moeder*

TWEEBRONNEN ORGANISEERT BIBDATE

Kort Cultuur

Boombal Intiem of op cd

Het nieuwe Boombalseizoen is afgelopen woensdag in de Rijkschool ingedanst. Boombal is een dansavond met live folkmuziek, geopend met een dansinitiatie, zodat zelfs de grootste leek een danspasje kan plegen. Vorig academiejaar werden de avonden van de Predikherenkerk naar de huidige locatie verhuisd, wegens problemen met de brandveiligheid. Achteraf bekeken bleek dat geen domme beslissing: Boombal zit zodanig in de lift, dat de Rijkschool aardig vol zat.

Voor de fervente liefhebbers van folk(dans) organiseert 'Folk in Leuven' de komende maanden verschillende optredens, maar ze werken ook aan twee nieuwe projecten. Wie Boombal maar een drukke bedoeling vindt, kan voortaan terecht op Boombal Intiem in de vertrouwde Predikherenkerk. Slechts 99 gegadigden worden binnengelaten, dus gevorderden hoeven niet meer te vrezzen voor voetengetrappel. De eerstkomende intieme avond zal op 5 december plaatsvinden. Verder is er het Bal Obsedee op 7 november. "Op Boombal wordt er steeds live gespeeld, met af en toe achteraf een fuif. We willen nu eens proberen een bal te organiseren dat enkel werkt met muziek op cd," zegt Tijl Delannoy van 'Folk in Leuven'. De dj van dienst is Jäk, in België de bekendste in het folkgenre.

Meer info www.folkinleuven.be

Transit: Festival voor nieuwe muziek

Het klassieke muziek-festival kiest vastberaden voor de muziek van de 21ste eeuw: hedendaagse of nieuwe muziek in de meest letterlijke betekenis van het woord. Voor de editie 2006 gaven ze zelf heel wat compositieopdrachten. Naast elf creaties presenteert het festival vijf recente werken, met als blikvanger 'Farben der Frühe' voor zeven concertvleugels van Mathias Spahlinger.

Een nieuwigheid dit jaar is de intensere samenwerking met STUK. Transit is er niet alleen te gast maar plaatst ook een muzikaal orgelpunt achter de lopende fototentoonstelling van Maarten Vanvolsem en co-produceert de nieuwe dansvoorstelling van Arco Renz die zaterdagavond in première gaat.

Meer info www.festival.be

Tentoonstelling Justus Lipsius in Centrale Bib

Nog tot 22 december loopt in de Centrale Bibliotheek van de K.U.Leuven de tentoonstelling "Justus Lipsius: een geleerde en zijn Europees netwerk" over de humanist en filoloog die precies 400 jaren geleden overleed. Justus Lipsius had heel sterke banden met de Leuvense Alma Mater en heeft een grote rol gespeeld om de Leuvense universiteit, die zwaar te lijden had gehad onder de politiek-religieuze troebelen van de eerste decennia van de Tachtigjarige oorlog, weer aantrekkelijk te maken voor studenten uit het buitenland.

De tentoonstelling legt de nadruk op het wereldwijde netwerk van Lipsius' correspondenten. De intense briefwisseling van Lipsius met geleerden en hooggeplaatste personen in Europa biedt een boeiende getuigenis van de reputatie die de geleerde bij zijn tijdgenoten verworven had.

Meer info

www.ub.bib.kuleuven.be/cultuur/evenementen/

Geavanceerde hulpmiddelen voor blinden en slechtzienden

Voor een wel heel aparte leeservaring kan je nog tot 5 november terecht in de Campusbibliotheek Arenberg. Een heel aantal doe-experimenten staan op de tentoonstelling 'Geavanceerde hulpmiddelen voor blinden en slechtzienden: van vroeger tot nu', waarmee het tijdschrift Infovisie Magazine zijn 20-jarig jubileum viert. Infovisie biedt met deze tentoonstelling mensen zonder een visuele handicap een blik op de bestaande hulpmiddelen. De expo is opgebouwd uit acht thema-eilanden, gaande van brailleschrift en computerbraille tot vergroting van beeldschermen en spraaktechnologie.

Meer info www.20jaarinfovismagazine.be

(rb)

studio
L E U V E N

Blijf niet bij je leest

Naar aanleiding van de week van de bib organiseerde de Leuvense bibliotheek voor de tweede maal een Bibdate. Het project, dat ondertussen al buitenlandse nieuwsgierigheid heeft weten op te wekken, probeert lezers samen te brengen in een romantische sfeer. Als *Undercover Lovers* gingen we een kijkje nemen en keerden zonder lief, maar veel boekenwijsheid rijker, terug huiswaarts.

Bo Vanluchene

Wie een intieme tête-à-tête verwachtte, raakte al snel gedisilluseerd. Bibdating werd opgevat als het Vlaamse equivalent van Amerikaans speeddating. Waar men overzees zonder schroom een traumatische jeugd aan wildvreemden zou verhalen, was de aangeboden alcohol hier meer dan welkom om de drempelvrees te overwinnen. Met een drankje in de hand wachtten de 24 deelnemers op verdere instructies.

Ieder moest drie favoriete boeken meebrengen. Het leek ons net zo vreemd als zelf je eten meebrengen naar de Alma: verleidelijk, maar overbodig. Op de bovenste verdieping van de bibliotheek lagen demonstratief enkele erotisch getinte boeken op een tafeltje gespreid. Een flauwe verlichting moest sfeer creëren. Welke dat dan juist was, was met de rozige tinten niet helemaal duidelijk.

Theaterdocent en co-organisator Eric Van der Straeten huppelde zo enthousiast als een konijntje op Duracell-batterijen rond. "Vorige week hebben we een ludieke recordpoging Bibdating georganiseerd in Oost-Vlaanderen," glunderde hij. "Voor deze sessie hebben we zelfs nog mensen moeten afwijzen!" Hij deelde 'openingsvragen' uit om het ijs te breken, in het chaotisch wisselsysteem van

het ene afspraakje naar het andere. Of onze boeken alfabetisch gerangschikt stonden? Of een kaft belangrijk is?

PARTNERRUIL

De groep bestond vooral uit oudere, bebrilde mannen en rijpere vrouwen. Sommigen belichaamden het clichébeeld van de solitaire lezer, onervaren op het sociale vlak, en mogelijk ook op andere vlakken. Anderzijds waren er enkele charismatische figuren en zelfs mensen die mei '68 niet hadden meegemaakt. De jongste telgen zochten elkaar dan ook als vanzelfsprekend op.

Bij het tweede luik van de date begon het echte werk. Een deel van de groep mocht blijven zitten, terwijl de mobilere helft van de ene gesprekspartner naar de andere ging. Er werd maar zes keer aan *partnerruil* gedaan, wat voor de ene al voordeliger uitkwam dan voor de andere. Een Brugse studente kwam op die manier zes keer bij een vrouw terecht.

De gesprekken hoefden niet noodzake-

lijk over boeken te gaan. Eén jongen had een compromis gevonden met een citatenboekje van Morrissey, een ander meisje slaagde erin het enkel over *Grey's Anatomy* en haar studie te hebben. Bij de serieuzere lezers bleken Coupland, Houellebecq en Foer geliefde schrijvers.

Achteraf kon wie zin had een 'persoonlijk bericht' in iemands boek achterlaten. "Ik lees vijftig boeken per jaar", zei een man die z'n tweeduizendste boek al een paar jaar geleden moet hebben uitgelezen. Op de vraag of hij hier al interessante vrouwen had ontmoet, glimlachte hij bevestigend. Bibliothecaris en bedenker Danny Theuwis, wiens motieven dubieus leken — hij nam zelf deel aan de date — gloeide van trots. "Op 15 februari willen we dit opnieuw organiseren."

Hij zwaaide een docent van een hogeschool uit, die de intentie had het project bij zijn eigen studenten uit te proberen. Alle hogeschoolstudenten zijn bij deze gewaarschuwd.

(foto Bram Vanoirbeek)

The Black Dahlia

Na zijn geflopte *Femme Fatale* van vier jaar geleden vertelt Brian De Palma in zijn nieuwste prent het verhaal van twee agenten die geobsedeerd raken door de bizarre moord op Hollywood-nimfje Betty Short. Het scenario is gebaseerd op het gelijknamige boek uit 1987 van James Ellroy, die op zijn beurt zijn relaas losjes gestoeld had op waargebeurde feiten.

Robby Vangeel & Ianthe Bato

Elk van de hoofdrolspelers heeft zijn eigen werkwijze om het moordmysterie op te lossen. Na anderhalf uur vol allerlei volstrekt overbodige omwegen, vindt de toeschouwer zichzelf verstrikt in een kluwen van intriges. Het voornaamste pijnpunt is voor ons dat De Palma veel te wensen over laat wat duidelijkheid betreft. Zo zou Hilary Swank de dubbelgangster moeten zijn van Mia Kirshner (die als "Betty" de slachtofferrol vertolkt). De weinig relevante inleiding komt de toegankelijkheid ook al niet ten goede. De twee protagonisten, Bucky Bleichert (Josh Hartnett) en Lee Blanchard (Aaron Eckhart), waren vóór

hun loopbaan bij de *cops* actief geweest als prijkskampboxers en besluiten het nog een laatste keer tegen elkaar op te nemen. Resultaat: Bucky raakt zijn voortanden kwijt, maar door een (wat ons betreft) bijzonder verknijpte redenering wordt hij na de match tot vriend des huizes gebombardeerd door Lee en zijn vrouw Kay (Scarlett Johansson). De retrolook die laatstgenoemde werd aangemeten lijkt haar — toegegeven — wel op het lijf geschreven.

Als Bucky in het verleden van Betty Short begint te graven, loopt hij in uitgebreide omzwervingen doorheen de *lesbian scene* Madeleine (Hilary Swank) tegen het lijf. De eerste van vele passionele ontmoetingen. De kijker wordt vervolgens meegeleid in een wervelwind van corruptie en decadentie, waarna hij achterblijft met slechts één zekerheid: niemand is zonder schuld.

Hoe *stylish* het er allemaal ook mag uitzien op het eerste gezicht, ons gezamenlijk oordeel was in eerste instantie: node-loos gecompliceerd. We kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat hier véél meer in zat dan De Palma er heeft weten van te maken. Een mysterieuze moord, een setting in het Hollywood van de *late forties*. Al nemen we maar de ouderwets gestileerde en overgedramatiseerde scène waarin Kay toenadering zoekt tot Bucky: *What about us*,

met als repliek: *There is no us*. De bedoeling is duidelijk: zeemzoete muziek, gezichten in close-up tijdens het opperen van hun respectievelijke ontboezemingen, enkel de sepia filter ontbrak er — bij wijze van spreken — nog aan. Een dergelijk staaltje van klassiek cinematografisch geschut zou zijn doel niet mogen missen, maar om één of andere reden blijft het allemaal zo vlak dat het óns in elk geval niet kon beroeren.

Het mag gezegd te worden dat Dante Ferretti (die eerder al samenwerkte met Pasolini, Fellini en Scorsese) de pijn enigszins weet te verzachten door zijn prachtige enscenering. Maar uiteindelijk moet een film als deze het van de acteerprestaties hebben, en die stelden in dit geval helaas wat teleur. Zoals al eerder aangehaald, is het ons allemaal een beetje te vlak gebleven. En terwijl het plot steeds gecompliceerder wordt, komt het échte verhaal — dat van een jonge vrouw die, op zoek naar ware liefde en roem, zich met de verkeerde mensen inlaat en daardoor aan haar einde komt — helaas niet aan bod.

Steekkaart

Regie: Brian De Palma
Cast: Scarlett Johansson, Josh Hartnett
Release: 8 november 2006
Kort: Bucky bijt Betty

KULEUGEN

Maandag 23 oktober 2006 — jaargang 2 — 2005-2006 — nummer 5 — www.kuleugen.be

Uw voorzitter spreekt!

(over Annemie Peeters) "Ik heb er ook geen benul van wat de VRT zou kunnen zien in iemand die zich journaliste noemt, maar eerder een huisvrouw in wonderland lijkt te zijn."

Frederiek Vermeulen, voorzitter Leuvense Overkoepelende Studentenorganisatie op zijn weblog

DISCLAIMER: De standpunten hier verkondigd kunnen hoogstens hun auteur persoonlijk binden en geen enkele organisatie.

Horizontaal

1 hulporganisatie - boom met zoetsmakend sap 3 kleine po 4 Europese hoofdstad 5 zwoele dans - leeuw (Lat.) 6 tandwiel 7 bezinksel 8 gesel - internationale organisatie (Eng.) - "hij heeft geen ... meer" 9 Frans departement - tijdelijk 10 huwelijkspartner - Leuvense straatnaam

Verticaal

1 bakkersstandbeeld in Diestsestraat 2 flauwe praat 3 opgedoekt tijdschrift 4 pakhuis - waaronder 5 riviertje in de Oostkantons 6 geeft bittere smaak aan bier - nationaal symbool van een Europees land 7 onder wie - spil 8 Spaans en Portugees uitspraakteken (mv.) 9 uitroep van verbazing - beelden van Paaseiland 10 Leuvense supermarkt - bolgewas

(jvdm)

Wekelijkse Wijze Woorden

"Wij zijn een *holistische* organisatie. Zoek dat maar eens op in uw woordenboek."

Een Acco-directeur op de algemene vergadering van LOKO, duidelijk niet onder de indruk van de intellectuele capaciteiten van de studentenvertegenwoordigers.

Rector V.

Mis

Rector V. zat alleen te eten. Er stond een schaaltje met kaasblokjes voor zijn neus, die hij tevergeefs op een houten tandenstoker probeerde te prikken. Hij zuchtte en keek rond. Wat waren die zondagen toch rustig! Hoe hield hij ervan om zondagochtend in zijn stulpje in het Begijnhof op zijn gemak kaasblokjes te prikken. En daar niet in te slagen.

Maar de rust was nooit van lange duur. Een schelle vrouwenstem brak de stilte: "V, telefoon, 't is voor u. De pers!" "Zegt maar dat ze morgen terug-

bellen," had V. zo graag willen zeggen, maar hij mompelde alleen maar treurig: "Allez, 't is goed. Ik kom eraan." Hij schoof het kaasschaaltje van zich weg, kromde zijn rug en nam de tafel vast om overeind te komen. Terwijl hij naar het telefoontoestel schuifelde, keek hij nog even in de spiegel om zijn haar goed te leggen en een drupje speeksel van zijn kin te vagen. Al was het maar een telefoongesprek, zijn moeder had hem vroeger geleerd er altijd verzorgd uit te zien, dat hadden de mensen graag. V. nam de hoorn over en piepte "Goedemorgen, met V. Wat kan ik voor u doen?" "V, Peter Dezapper hier van De Danstaard. Ik heb gehoord dat ge straks naar de mis gaat met Jeanne Dewolf en ik mis nog een halve pagina voor de maandageditie.

		8	7	2			3		
	4				1	2	9		
5		2	6						1
2		7		4	5				
4			2			5	7		
	3		1		7				4
	5			1		7			
7	2			6			8		
		1			8				2

Kan ik langskomen met een fotograaf?" Rector V. krabte zich aan de ongeschoren kin, hij zag die hele rustige zondag in één klap tussen zijn trillende vingers wegglijpen. Hij was inderdaad van plan geweest om met Zuster Jeanne Dewolf naar de eucharistieviering te gaan, gewoon met z'n tweetjes. Dewolf ontfermde zich al over kindslaafjes in India, dus kon zo'n V. er op een zondagmorgen

wel bij. "Tja, Dezapper, als het echt moet, dan moogt ge wel even langskomen." "Perfect, we staan trouwens al voor de deur!" riep de journalist en terwijl V. de hoorn nog in de hand had, ging de bel. Dezapper stond inderdaad in de deuropening en hield een slinks kijkende Jeanne Dewolf bij de hand. "Kom, we zijn weg."

De drie gingen op V.-tempo naar de Sint-Jan-de-Loperkerk, gevolgd door een fotograaf. Eenmaal in de kerk bood V. Dewolf hoffelijk een stoel aan en ging er zelf met gekruiste benen naast zitten. Omdat de mis nog niet begonnen was, vertelde V. tegen de zuster op zachte toon over zijn heldendaden in het Vaticaan. Hij was godbetert tegen de Paus ingegaan, hij als katholieke rector! Daar had Penedictus niet van terug gehad. Dewolf was weinig onder de indruk maar wel beleefd genoeg om hem niet te onderbreken. Tot V. zozeer in zijn betoog en vooral fantasie opging dat hij met hand en tand begon uit te leggen hoe hij zo koppig was geweest als Moeder Theresa en weerspanning als Maarten Luther om de vrijheid van het wetenschappelijk onderzoek te bepleiten.

Jammer genoeg werd hij, vergetend waar hij was, hoe langer hoe meer ook handtastelijk als Gam Sooris. V. legde in het vuur van zijn betoog zijn hand op Dewolfs schoot, nam haar vingers vast, tikte haar tegen het voorhoofd en bereikte een hoogtepunt toen hij een impressie gaf van de audiëntie die de paus bij hem had gekregen: hij knielde voor haar neer, nam haar hand vast en kuste haar knieën met vochtige lippen. Dat was de spreekwoordelijke én letterlijke druppel voor Zuster Dewolf. "Ik zal nog eens de pers meenemen voor u, V. Legt het nu zelf maar uit!" Verbouwereerd bleef V. achter, en met het geluid van wegsnellende mocassins op de achtergrond zag hij plots de fotograaf en Dezapper van De Danstaard staan, allebei stevig grijnzend. Hun pagina was gevuld met sappige foto's, ze konden terug naar huis.

V. zette zich op de kerkstoel en maakte samen met de priester, die de mis opende, uit automatisme een kruisteken. Hij kon het gebruiken.

Paul-Henri Giraud

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Bijbelcitatoren voor beginners

1 In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. 2 Dit was in den beginne bij God. 3 En de mens bediende zich van het Woord zoals een herder zich van zijn stok bedient, en hij leefde goed en eenvoudig. 4 Maar toen schiep God syntaxis en morfologie en Hij zond ze neer naar de mens die Hij naar Zijn beeld en gelijkenis geschapen had. 5 En de mens raakte het noorden kwijt, en het oosten en het westen. En ook het zuiden. 6 En van in den beginne was het einde zoek.

Johannes 1:1-6 (Statenvertaling), zorgvuldig geselecteerd door uw Rector.

Riks Café

Marc vraagt aan zijn moeder: "Wanneer ben ik geboren?" Waarop zijn moeder zegt: "Op 16 april." Marc denkt diep na en roept: "Hé, dat is op mijn verjaardag!"

Hahahahahahahahahahahahaha!

Rik is niet vies van een goede grap met een kwinkslag. Dit is zijn toognop van de week!

Het hart van Mart

Vorige zaterdag stond de Duiste cultgroep Kraftwerk op de affiche van I Love Techno in Gent. Deze vier mannen zijn net als ik wat ouder en hebben een voorliefde voor alles wat te maken heeft met techniek en tactiek als belangrijke peilers om het prestatieniveau zo hoog mogelijk te brengen. Ikzelf pas dat toe op mijn visie over volleybal. Daartoe heb ik een model gekopieerd van een andere Duitser, Carl, om het trainingsproces en de inwerkende elementen van het volleybal te situeren. Eerst moet je de trainingsdoelen vastleggen, dan de planning uitwerken om ten slotte de trainingsmiddelen vast te leggen, net zoals Kraftwerk eigenlijk doet in hun nummers. Zij zijn trouwens ook thuis in de sport. Dat merk je op hun plaat 'Tour de France'. Ik weet dat allemaal, maar ja, ik kom dan ook van de sport.

Wekelijks plukt Mart Buekers, Voorzitter van de Commissie Cultuur van de K.U.Leuven, een ontroerende, culturele gebeurtenis uit de media.

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

Nooitgedacht

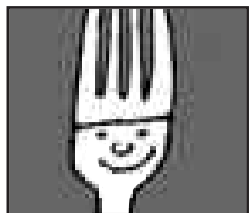
Hoeveel pixels heb je nodig om alle grijstinten in het haar van rector Vervenne op papier tot hun volste recht te laten komen?

'Nooitgedacht' is niet alleen de kleurrijke naam van een Zuid-Afrikaans wijngebied én een, eveneens Zuid-Afrikaans, paardenras. 'Nooitgedacht' is ook een rubriek waarin wekelijks een bedrieglijke vraag wordt geopperd, die door brede en intense gesprekken onverwachte antwoorden kan aanreiken.

Het syndicaat praat!

Het syndicaat roept haar leden op om een troostend gebaar te stellen ten aanzien van Mia Vanderstichelen van de personeelsadministratie, in de vorm van het ondertekenen van de voorziene wenskaart. Mia liep twee weken terug een tendinitis aan de wijsvinger op nadat ze in een korte tijdsperiode tientallen keren het nummer van het rectoraat moest vormen, waar zoals gewoonlijk niet werd opgenomen. Door dit spijtige werkongeval zal Mia nog enkele weken in ziekteverlof zijn. Naar aanleiding van het incident werd binnen het syndicaat een speciale taskforce MIA opgericht die zal ijveren voor de aanschaf van nieuwe telefoontoestellen met een toets voor nummerherhaling teneinde verdere telefoniegerelateerde verwondingen in de toekomst te voorkomen.

Menu van de week in Alma 1-2-3 24 - 27 oktober 2006

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Gascogne soep	0,50
Erwtensoup met spekjes	1,70
Hertoginnenkrokant met erwtes en wortelen A1+A3	2,40
Witlooftaart met slaatje A1+A3	4,45
Kalkoenspiesjes met Provençaalse saus en slaatje A2+A3	4,10
Wienerschnitzel met boontjes en gratinaardappelen	4,10
Spaghetti A2	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,55
Koninginnenhapje	3,15
Lamssteak	

woensdag

Seldersoep	0,50
Tomatensoep met vermicelli	1,70
Braadworst met rode kool	2,40
Vegetarische macaroni in kaassaus	3,15
Dronken zwijntje	4,45
Loempia voor Oosterse lekkerbekken	3,15
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,55
Koninginnenhapje A3	3,15
Rumsteak	

donderdag

Tomatensoep	0,60
Broccoliroomsoep	1,70
Kippenbout met appelmoes	2,40
Groentepolka met kaastrio	3,15
Roze zalm met dragonsaus en groenten	4,45
Lasagne al forno A1+A3	4,10
Spaghetti A2	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,55
Koninginnenhapje A1+A3	3,15
Rumsteak A1+A2	
Lamssteak A2+A3	

vrijdag

Preisoep	0,50
Zuiderse visserssoep	1,70
Hamburger met bouquetière A2	2,40
Nasirolletjes met gefruite Chinese kool met kerrie A2+A3	4,10
Rumsteak met armagnacsaus en gebakken witloof A1+A3	4,45
Pikant stoofpotje met groenterijst	4,10
Spaghetti A1+A3	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	3,55
Koninginnenhapje A2+A3	3,10
Kippenlapje A3	
Rumsteak A2	

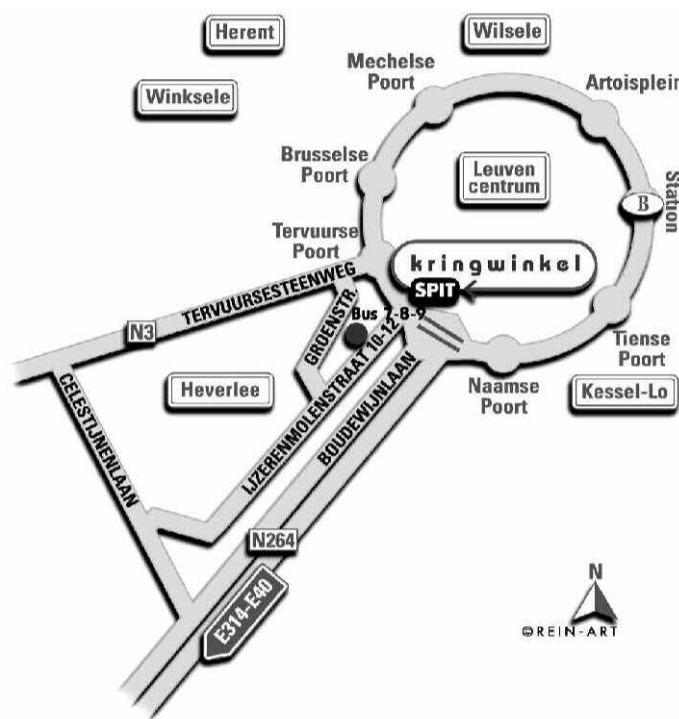
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad,
boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: di - vrij: 10 - 18 u
zat: 10 - 17 u
zo - ma: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 **Web:** www.spit.be

(advertentie)

2de handscomputers met 1 jaar garantie

Laptops P3 tot P4 tussen 200 en
580 euro

Desktops van P2 tot P4 tussen
25 en 330 euro

Schermen crt van 5 tot 100 euro

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod

van schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recupc VZW, Oude Diestesteenweg 3,

3010 Kessel-Lo

info@recupc.be, Tel 016/25.91.03

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan
de K.U. Leuven?

Lees de wekelijkse
e-nieuwsbrief

[www.kuleuven.be/
nieuwsbrief](http://www.kuleuven.be/nieuwsbrief)

(advertentie)

“Chaos creëren en het kiekeken uithangen”

Bart Peeters is een duizendpoot: presentator, acteur, maar ook nog — en dat durven we wel eens vergeten — muzikant. In 2002 deed Peeters het solo met een eigen plaatje en een tournee. Anno 2006 breidt hij daar met *Slimmer dan de zanger* een vervolgstuk aan.

Robin Broos & Edith Van Lishout

De eerste soloplaat van Bart Peeters, simpelweg *Het plaatje van Bart Peeters*, was intiem. Dat verbaasde niet: ze diende als soundtrack voor de *Zonder circus* theatertournee. Wanneer Peeters ook zomerfestivals begon aan te doen, ontpopten dezelfde nummers zich plots als ware feestmuziek. *Slimmer dan de zanger* is even intiem, maar het belooft met het zelfgekozen label ‘wereldmuziek’ vanaf *track één*, één groot feest te worden. Het is een plaat, geen plaatje meer, en deze keer expliciet mét circus!

Slimmer dan de zanger mag dan wel wat exotischer klinken, het blijft dezelfde Peeters-stempel dragen. Zo hoeven de teksten niet per se ritmisch in orde te zijn. Het leidt niet af van waar de nummers echt om draaien: mooi zijn. De boel ontploft helemaal met het instrumentale bonusnummer. *AAA* zat reeds langer in de liveshow en is zonder meer het muzikale orgasme na een plaat van voorspel.

“Voor Gert en Samson wil ik nu officieel, politiek excuus vragen”

Veto: Een krant omschreef het album als een ‘geflipte plaat’. Was dat de bedoeling?

Bart Peeters: «Je eigen stijl is de gekte die je toelaat. Ik hou wel van gekte en ben het ook aan mezelf verplicht, zowel in de teksten als in de muziek. Ik had ooit een discussie met Ronny Mosuse naar aanleiding van de eerste plaat. Hij voorspelde dat mensen een liedje als *Liefde is alles* als openingsdans op hun huwelijk zouden willen. Maar een zin als “marina’s die al van diepgang spreken als je ze zonder boe of bah langs achter pakt” klinkt uiteraard niet erg romantisch. Ronny suggereerde dat we die er misschien moesten uitfilteren, maar dat wilde ik niet. Zulke teksten behoren net tot mijn stijl. Als ik dat eruit haal zou dat liedje net zo goed door Marco Borsato kunnen gezongen worden. De woorden van Ronny zijn achteraf wel profetisch gebleken, want veel mensen vragen inderdaad een gekuiste versie van dat nummer (*lacht*). Die geflipte stijl is ook weer zeer aanwezig op de nieuwe plaat. Zowel tekstueel als muzikaal, in de keuzes van invloeden die je toelaat en in de instrumenten: heel veel gekte.»

KRAAKPAND

Veto: Deze plaat is meer ‘geëngageerd’. Je presenteerde ook het 0110 concert in Antwerpen. Neemt de nieuwe Bart Peeters stelling in?

Peeters: «Nee, dat is eerlijk gezegd pure noodwendigheid. De actualiteit werd zo brandend dat je er niet meer omheen kon. Ik was me trouwens al een tijdje aan het engageren, in de vorm van benefietconcerten voor Patrick Janssens. Naar mijn gevoel is hij de beste oplossing voor Antwerpen. Ik maakte me zorgen over de toestand, want Antwerpen is mijn stad. Ik wil helemaal niet insinueren dat het louter aan 0110 te danken is dat Janssens weer in het zadel zit. Ik geloof in het cliché dat goed beleid wordt beloond. Toen Tom Barman me belde om 0110 te presenteren sprong ik meteen op de kar. De nieuwe wind die door Antwerpen waait is een ware verademing en ik wilde me graag scharen achter het idee van de verdraagzaamheid. Tijdens 0110 besepte ik dat er plots

hokjes open gingen. Tom Barman staat plotseling op het podium op onnavolgbare wijze ‘Is er leven op Pluto’ mee te zingen met Koen Wauters. Ik vond dat Koen daar trouwens blijk gaf van een sterk staaltje verdraagzaamheid, want Barman was dat nummer volledig in de penarie aan het zingen (*lacht*).»

Veto: Nu de plaat af is kan het toeren beginnen. Is dat niet waar je het uiteindelijk allemaal voor doet?

Peeters: «Absoluut, ik wil de mensen de avond van hun leven bezorgen. Je kan mensen verrassen, je kan hen inzicht verschaffen

interessantere studentensfeer heerst. De aanwezigheid van de universiteit is er zo bepalend dat je kan zeggen: Leuven, studentenstad! Als de studenten er dan niet zijn in de zomermaanden heb je het gevoel dat iedereen dood is. In Antwerpen bepaal je als student niet de stadsagenda, maar het is en blijft wel mijn stad.»

Veto: Van het kotleven heeft u zelf dus nooit geproefd?

Peeters: «Toch wel, al was het toen ik pas vierentwintig was. Ik mocht toen mijn eerste film maken in Amsterdam en ging er op kot in een kraakpand. Daar leerde ik — naast

een bekende fuifzaal waar wij mochten spelen. Het gebeurde wel eens dat ik rond een uur of vier ‘s nachts moest zeggen dat ik naar huis moest, omdat ik nog iets moest nakijken voor het examen linguïstiek de dag erop. De plannings zaten niet altijd zo goed.»

Veto: U toerde ook door andere studentensteden.

Peeters: «In Gent leek men wat militant. We hebben er vaak in tenten op de Blandijnberg gespeeld. Vanaf een bepaald uur belden de omwonenden naar de politie en die kwamen dan het optreden stilleggen. Ik was drummer dus mijn stokken werden dan afgepakt. Het leek alsof we in de gevangenis zouden vliegen en de hele zaal riep dan “Gestapo”, in werkelijkheid “Hestapo” want er studeerden veel West-Vlamingen in Gent (*lacht*). In Leuven zaten de meeste ambiancemaaksters. Ik denk dat dat doorstraalt op evenementen zoals Marktrock. Zelfs in de zomer is er toch nog een studentensfeer. De Oude Markt ziet er dan echt uit als de langste toog van België. Bij de VUB had ik het gevoel dat ze allemaal iets ernstiger zijn. Dat is in Elsene in een minder toffe *coté* in Brussel.»

“Tijd om het even te laten ontsporen”

Veto: Uw carrière loopt al twee decennia lineair samen met de zaken die onze jeugd hebben bepaald. Dag Sinterklaas, The Radios, De Droomfabriek of Het Leugenpaleis, onze generatie studenten is er mee opgegroeid.

Peeters: (denkt diep na)

Veto: Zelfs het Samson & Gert kenwijsje is door jou geschreven.

Peeters: «Voor die “kijk daar heb je Gert en Samson” wil ik nu officieel, politiek excuus vragen. Vele dingen deed ik ook met Hugo Matthysen en samen hebben wij de Sinterklaasgerechtigde leeftijd verhoogd: *the expansion of disbelieve*. Er was een generatie waar kinderen van vijf jaar al lang niet meer geloofden in de Sint, en door het realisme dat in Dag Sinterklaas school, waren er plots twaalfjarigen die nog altijd niet van hun geloof af waren. Hier en daar ook dementerende bejaarden. “Ziedewel, da bestaat dus toch!”»

Veto: Hugo Matthysen verschool zich steeds bewust in de achtergrond, terwijl jij de spilfiguur leek.

Peeters: «Dat was dan weer onbewust. *Growing up in public*, daar ben je je niet van bewust. Moest dat wel zo zijn, dan stop je best meteen. Bij alles wat je doet heb je voor en tegen. Hetzelfde liedje kan voor de ene mens ontroering betekenen, terwijl de andere het aanstellerij vindt. Ik probeer niet wiskundig de grootste gemene deler te vinden, maar er is het vreemde fenomeen der ge-laagdheid.»

«Een goed voorbeeld is een programma als Eurosong. Daar zit een voor het brede publiek volstrekt onbegrijpelijke intellectuele onderbouw. Eurosong is tegelijk een één en *canvas*-programma. Naargelang welke hersenen je hebt, zie je iets volledig anders. Het is zo gemakkelijk om dat echt te laten ontsporen, maar Eurosong is zodanig *make or break*. Het is een onnozelen tv-programma dat is opgevat als een Griekse tragedie. De afstand tussen het podium en de jury, met protagonist en antagonist en spanningen die onmenselijk zijn. Ik probeer er, als bemiddelaar, voor te zorgen dat het niet de spuigaten uitloopt. Op geen enkele manier. Slechts één keer was de verleiding groot, om na een computercrash tijdens ‘De Nationale Test’ niet een grote Jos Bosmans-show op één te houden, maar ik ben in een pokerface die IQ-test blijven afwerken. Dat probleem stelt zich natuurlijk niet in de muziek, daar ben ik baas.»

Willen jullie Bart Peeters ook het kiekeken zien uithangen? Dat kan op 14 november in de Stadschouwburg van Leuven. Meer info www.bartpeeters.net

(foto Kris Vanelderden)

en je kan de pan uitswingen. Of — en dat is het belangrijkste — je kan mensen laten lachen. Dat is iets waar wij heel erg mee bezig zijn: chaos creëren en het kiekeken uithangen. Met onze nieuwe plaat hebben we eerst een hoop avant-premières gedaan, waaronder eentje in de AB met de voltallige pers. Tot op het einde verliep alles heel goed, vlekkeloos zelfs. “Tijd om het even te laten ontsporen,” dacht ik bij mezelf. Bij het vierde bisnummer ging ik naar elk van de muzikanten om hen in te fluisteren welk nummer we zouden spelen. Ik heb iedereen echter iets anders ingefluisterd. Vijf topmuzikanten beginnen daar een kakofonie te spelen en het publiek kijkt gechoqueerd, de muzikanten gegeneerd en ik geamuseerd rond. Opluchting alom toen ik de situatie uitlegde. Op zo’n manier af en toe het kiekeken uithangen houdt het boeiend (*lacht*).»

Veto: U treedt in Leuven onder andere voor een studentenpubliek op. Zelf studeerde u in Antwerpen, maar u zei ooit tegen Cas Goossens, die zelf in Leuven studeerde, dat Leuven beter zou geweest zijn.

Peeters: «Dat was om hem te paaien (*lacht*). In Leuven gaan studenten veel vaker op kot in vergelijking met Antwerpen, waardoor er een

voor mezelf te zorgen — dat je het aantal joints toch een beetje moet beperken om de dag nadien nog fris op de set te kunnen staan. De anderen in het kraakpand waren het daar echter niet mee eens (*lacht*).»

HESTAPO

Veto: Was u in uw studententijd al muzikaal actief?

Peeters: «Samen met Hugo Matthysen, Jan Leyers en Marc Kruithof speelde ik in het groepje Beri Beri (*naar de gelijknamige hongersziekte, red.*). We waren een soort fuiforkest dat menige universiteit onveilig maakte. We moesten het vooral hebben van covers van The Rolling Stones en Sting. Daar waren we dan ook heel goed in, maar onze eigen nummers bleven wat in de schaduw staan. Muzikaal gezien waren we eigenlijk niet meer dan de optelsom van de bandleden, terwijl — om echt goed te zijn — de optelsom de delen moet overstijgen. Toch heb ik hele mooie herinneringen aan deze tijd. Je kan in je leven maar één keer zeggen: *dees groepke is mijn groepke*. Net zoals je in principe ook maar één vrouw hebt. Dat had ik met Beri Beri.»

«In Antwerpen had je ‘Het Konijnenkot’,